

ทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบต่อ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตที่เกิดจาก
องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

The Attitude of Concern Person's Toward the Criminal Problems Situation
and the Effect from Organized Crime and Influential Person
to Phuket Province's Tourism Industry.

โดย

ประยุทธ์ เรือนทองคำ

Pol. Lt. Prayut Ruanthongkum

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม)
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2548

ISBN 974-9722-87-6

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

ร้อยตำรวจโทประยุทธ์ เรือนทองคำ

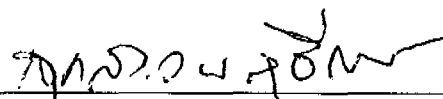
เรื่อง

ทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบต่อ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตที่เกิดจาก
องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานยุติธรรม)

เมื่อ วันที่ 5 เมษายน พ.ศ.2548

ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์สุดสงวน สุธีสร)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

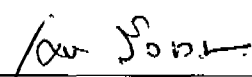
พันตำรวจโท

(คมสันต์ โยธคล)

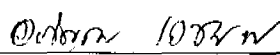
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์)

กรรมการวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดชา สังขวรรณ)

คณบดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภิญา เวชยชัย)

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อ ทบทวนแนวคิดรูปแบบขององค์กรอาชญากรรมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้ทราบสภาพปัญหาอาชญากรรมในจังหวัดภูเก็ตที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และศึกษาผลกระทบที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อนำไปแสวงหามาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยการสุ่มเลือกทำการเก็บข้อมูลจากร้านผู้ประกอบการที่มีผู้เข้าไปใช้บริการเป็นจำนวนมากและในส่วนของเจ้าหน้าที่ได้ติดต่อขอเก็บข้อมูลอย่างเป็นทางการ จำนวนทั้งหมด 400 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยโปรแกรม SPSS และผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งทำงานเกี่ยวข้องกับปัญหาที่ศึกษาเพื่อทราบข้อมูลในเชิงลึก

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 69 เป็นเพศชาย ร้อยละ 42.25 อายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 42 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 36 มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 34.25 ทำงานอยู่ในจังหวัดภูเก็ตเป็นระยะเวลา 6-10 ปี ให้ความเห็นไปในแนวทางเดียวกันคือมีความเห็นว่าอาชญากรรมในจังหวัดภูเก็ตมักเป็นการกระทำความผิดที่กระทำในลักษณะของกลุ่มแก๊งค์หรือมีผู้มีอิทธิพลหนุนหลังอยู่ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต อันได้แก่ อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ อาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดอาชญากรรมที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาชญากรรมที่กระทำโดยผู้มีอิทธิพลคอยให้การสนับสนุน อาชญากรรมที่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม และอาชญากรรมที่มุ่งต่อการก่อการร้าย ซึ่งผลดังกล่าวทำให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจ ทำให้รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวลดน้อยลง ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าจับจ่ายใช้สอย ผู้ประกอบธุรกิจไม่กล้าแข่งขันทางธุรกิจเนื่องจากเกรงผู้มีอิทธิพล ผู้ประกอบธุรกิจมักใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเข้าช่วย เช่น การติดสินบนเจ้าหน้าที่ ทำให้ทรัพย์สินสูญหายและทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านการท่องเที่ยวตกต่ำลง

ข้อเสนอแนะที่ควรดำเนินการคือ เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ จัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง เพิ่มมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำผิด รมรณรงค์สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ จัดสรรอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอ มีการกวดขันอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบของอาชญากรรมเพื่อเป็นการแจ้งเตือนกับทุกฝ่าย มีหน่วยงานเฉพาะที่คอยให้ความช่วยเหลืออย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว มีการจัดระเบียบของการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ จากทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของอาชญากรรมองค์กรและผู้มีอิทธิพล ทำให้ทราบมูลเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้จึงต้องมีการร่วมมือกันในหลายฝ่ายเพื่อช่วยประสานความร่วมมือกันทั้งป้องกันปัญหาที่ยังไม่เกิดขึ้นและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นมาแล้ว ซึ่งการแก้ไขปัญหในเชิงบูรณาการเป็นวิธีการที่เหมาะสมวิธีหนึ่งสำหรับการแก้ไของค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

Abstract

The Attitude of Concern Person's Toward the Criminal Problems Situation and the Effect from Organized Crime and Influential Person to Phuket Province's Tourism Industry. The purpose of this study is for reviewing concept and platform of influential person in tourism industry in order to be taken in consideration and study of criminal situation and condition caused by influential person and organized crime which impacts on tourism industry. As from finding, it may lead us to identify measurement and guideline for solving the situation caused by Influential person and Organized crime. The population sample for this study includes tourism operators, relating government officers in coverage area of Phuket Province. The researcher has collected the data by sending questionnaires in sampling method to tourism operators including shop and vendor that service for large number of customers and by officially surveying questionnaires with relating local officers, in total of 400 persons. The collective data was brought in processing by computer with using statistical analysis program (SPSS) as well as interviewing with veteran whose experienced in studying topic in gathering data both vertically and horizontally.

After data analysis, we found that the majority of population is male, holding portion of 69%, comparing to total population, person aged between 31-40 years old at 42.25%, person with bachelor degree at 42%, person whose income in between 10,001-15,000 baht at 36%, person with 6-10 years in service in Phuket Province at 34.25%, compared to total. The population reflected the same direction of opinion that almost criminal cases were backed up or supported by group of gangsters or organized crime organization with direct impact on Phuket Tourism Industry including crime violation of property, sexual abuse narcotic and drug, misconduct by officer, by organized crime support, in destructive result to environment and terrorism purpose. All these violations have caused direct impact on Phuket tourism industry, creating high risk atmosphere in investment, less total income from tourism industry, tourist felt unsaved condition in life and property, causing less number of tourist, less shopping. The tourism business operator would not bear to enter into business investment under intimidating and

frightening atmosphere. Organized crime as business operator usually violent the law for the competitive advantage and convenience though officer bribery. However, misconduct of officer usually brought destructive demolition to environmental resource and discredit tourism image.

The researcher would recommend that there be provided sufficient officer, encouraged relating officer knowledge training, increased stipulated penalty in equal degree comparing to violence, promoted collaboration amongst operators, allocated sufficient equipment for duty, regularly and tightly patrolled, public relation in all kind of criminal form to warn all parties, established specific organization to take prompt action in handling situation closely, orderly reorganized tourism industrial business operator though government sector. As from attitude of relating person with influential person and organized crime issue, root cause of issue is clearly provided and emerging issue solution. According to the afore said issue, contribution amongst relating organization shall be promoted in order to prevent issue from happening and solution for existing situation. Good government based solution is one of the appropriated solution in solving crime organization and organized crime situation.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยเพราะความกรุณาของคณะกรรมการผู้ตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ สูดสงวน สุธีสร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดชา สังขวรรณ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธ์ และ พันตำรวจโท คมสันต์ โยธคล ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้สละเวลาอันมีค่าของท่านในการช่วยตรวจสอบให้คำแนะนำแก้ไขปรับปรุงด้วยความเอาใจใส่ตลอดเวลาของการศึกษา ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้เขียนมีความซาบซึ้งในความเมตตาของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งหมดเป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ผู้เป็นที่รักยิ่งของผู้เขียนที่ทำให้ผู้เขียนมีวันนี้ ด้วยความรัก ความเอาใจใส่ ความอดทน เสียสละของท่านที่ได้อบรมเลี้ยงดูผู้เขียน อีกทั้ง คุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยาย ที่ได้ให้ความอบอุ่น แก่ผู้เขียนโดยตลอด

ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณกุลดา เพชรวรรณ ที่ผู้ให้คำปรึกษาด้วยดีเสมอมา คุณรุ่งศรี สิริเพ็ญ ผู้ที่คอยช่วยเหลือยามเกิดปัญหาในการศึกษา

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวก, เป็นแรงกายคอยสนับสนุน ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจเป็นอย่างดี ซึ่งผู้เขียนมีโอกาสเอ่ยนามได้หมด หากแต่ทุกท่านอยู่ในความทรงจำที่ดีของผู้เขียนเสมอมา ทำயที่สุดหากวิทยานิพนธ์นี้มีความบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอกราบอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประยุทธ์ เรือนทองคำ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2548

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญแผนภูมิ.....	(11)
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
มูลเหตุจูงใจในการศึกษา.....	4
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	5
ขอบเขตของการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์ในการศึกษา.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดทฤษฎี.....	9
สภาพปัญหาอาชญากรรมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.....	27
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	33

3. วิธีการศึกษา.....	34
ขอบเขตในการศึกษา.....	34
รูปแบบการวิจัย.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภาคสนาม.....	35
ลักษณะของแบบสอบถาม.....	36
รูปแบบของการสัมภาษณ์.....	37
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอการวิจัย.....	39
4. ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา.....	40
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังทางสังคม.....	40
ส่วนที่ 2 ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่เกิดจากองค์การอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.....	46
ส่วนที่ 3 ทักษะต่อผลกระทบขององค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของ จังหวัดภูเก็ตที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.....	50
ส่วนที่ 4 แนวทางในการแก้ไขปัญหาองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล.....	54
ผลการสัมภาษณ์.....	58
อภิปรายผลการศึกษา.....	62
5. สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ.....	65
สรุปผลการศึกษา.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	68
ภาคผนวก	
ก. แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่.....	71

ข. แบบสอบถามสำหรับผู้ประกอบการ.....	76
ค. หนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์ และเก็บข้อมูล.....	82
บรรณานุกรม.....	85
ประวัติการศึกษา.....	88

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	รูปแบบการตอบโต้หรือการปรับตัวของปัจเจกชนต่อความกดดันที่เกิดจากโครงสร้างทางสังคม ตามทฤษฎีความกดดันของเมอร์ตัน.....	20
2.2	จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชมเยือนของจังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2537-2539.....	27
2.3	สถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นของจังหวัดภูเก็ต ในเดือน ธันวาคม 2546 และ ธันวาคม 2547.....	28
4.1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามอาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	40
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามเพศของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	42
4.3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามอายุของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	42
4.4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต.....	43
4.5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามรายได้ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต.....	44
4.6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามระยะเวลาในการทำงานศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต.....	45
4.7	จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนยะของกลุ่มประชากรต่อปัญหาองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกับผลกระทบต่อบุคลากรการท่องเที่ยง.....	46
4.8	จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนยะของกลุ่มประชากรจำแนกตามประเภทของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น.....	48

4.9	จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของกลุ่มประชากร จำแนกตามผลกระทบของอาชญากรรม.....	50
4.10	จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของกลุ่มประชากร จำแนกตามแนวทางในการแก้ไขปัญหาองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล..	54

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
2.1 รูปแบบการอธิบายสาเหตุพฤติกรรมอาชญากรรมของทฤษฎีความกดดันทางสังคม.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

วิวัฒนาการของสังคมมนุษย์ได้มีการพัฒนามาจากอดีต ซึ่งมีการดำรงชีวิตอยู่อย่างใกล้ชิดกับธรรมชาติลักษณะของการคบหาสมาคมหรือการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันนั้น เป็นการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นในสังคมก็สามารถเข้ามารวมมือช่วยกันแก้ไขให้เสร็จลุล่วงไปได้โดยง่าย แต่เมื่อสังคมมนุษย์ได้มีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นไปกว่าเดิม อันเนื่องมาจากปัจจัยแวดล้อมในหลาย ๆ ด้านทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้น และมีพัฒนาการที่ยากแก่การแก้ไขเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามไปด้วย

ปัญหาในด้านอาชญากรรมก็เป็นปัญหาหนึ่งที่มีอยู่ควบคู่กับสังคมมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัย โดยมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของการกระทำความผิด และรูปแบบของการประกอบอาชญากรรมไปตามวิวัฒนาการของสังคม จากการประกอบอาชญากรรมเพียงลำพังตัวของอาชญากร (Street Crime) ก็ได้มีพัฒนาการไปสู่การร่วมมือกันประกอบอาชญากรรมในลักษณะขององค์กร หรือในรูปแบบของขบวนการที่เรียกว่า “องค์กรอาชญากรรม” (Organized Crime) ซึ่งจะมีการใช้วิธีการที่มีความลับซับซ้อนในการกระทำความผิดอาศัยความเชี่ยวชาญของอาชญากรภายในองค์กร มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อใช้ก่ออาชญากรรม ตลอดจนมีเงินทุนสนับสนุนเพื่อดำเนินการกระทำความผิด และเมื่อได้กระทำความผิดแล้วก็จะหลบเกลื่อนความผิดที่ได้กระทำไว้หรือหลบหนีไป เป็นการยากแก่การติดตามมาดำเนินคดีตามกระบวนการของกฎหมาย ซึ่งเป็นการให้ความหมายในมุมมองอย่างกว้างตามที่ เฮอร์มาน ชเวนดิงเกอร์ และ จูเลีย ชเวนดิงเกอร์ (Herman Schwendinger and Julia Schwendinger, 1970) ได้เรียกร้องให้นักอาชญาวิทยาอย่าจำกัดการศึกษาและความสนใจอยู่แต่เพียงอาชญากรรมที่ถูกกำหนดและให้ความหมายไว้โดยรัฐเท่านั้น (สุดสงวน สุธีสร, 2546, น. 14) ซึ่งการก่ออาชญากรรมประเภทนี้มีประสิทธิภาพสูง (High efficient) จะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมาก โดยเบื้องหลังของอาชญากรประเภทนี้มักจะมีผู้มีอิทธิพล (Influential Person) ในด้านต่าง ๆ คอยให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการกระทำความผิดหรือมีเป็นตัวการผู้มีส่วนร่วมในการก่ออาชญากรรมนั้นเสียเอง โดยมุ่งหวังในทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้รับไปจากการก่ออาชญากรรมนั้น อันเป็นพัฒนาการไปสู่ฐานอำนาจหรือบารมี

เพื่อครอบงำผู้ที่เชื่อประโยชน์แก่องค์กรของตนเอง ซึ่งมีโครงสร้างพื้นฐานมาจากระบบอุปถัมภ์ (Patron Client System) ที่มีอยู่ในสังคมไทยตั้งแต่สมัยอดีต เมื่อมีผู้ให้การอุปถัมภ์ และมีผู้รับการอุปถัมภ์ จนเกิดเป็นความสัมพันธ์ทางด้านจิตใจขึ้นระหว่างบุคคลก่อให้เกิดระบบบุญคุณซึ่งจะต้องตอบแทนบุญคุณนั้นด้วยความจงรักภักดีซึ่งบ่อยครั้งที่เบี่ยงเบนไปเป็นการอำนวยความสะดวกในการกระทำผิดของกลุ่มอาชญากร (Deviant behavior) ซึ่งจะมีการพัฒนาไปสู่พฤติกรรมอาชญากร (Criminal behavior) ปัญหานี้จึงเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกลงไปในสังคมไทยในปัจจุบัน

ทั่วโลกกำลังเผชิญหน้ากับปัญหาภัยคุกคามอันเกิดจากการก่ออาชญากรรมที่มีความรุนแรงทั้งในด้านของความรู้สึกต่อภาพลักษณ์ของประเทศและในด้านของมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากองค์กรอาชญากรรม โดยเป็นกลุ่มของอาชญากรในพื้นที่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ภายใต้การเชื่ออำนาจของผู้มีอำนาจหรือผู้มีอิทธิพลภายในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อให้กระทำความผิดสร้างฐานอำนาจของตนเองครอบคลุมพื้นที่เอาไว้เพื่อผลประโยชน์ในด้านต่าง ๆ จะตกอยู่ในการดูแลขององค์กรอาชญากรรมที่ตนเองเป็นสมาชิกอยู่

องค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลที่รวมตัวจัดตั้งเป็นองค์กร ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานที่ปกปิดการรักษาความลับและเคร่งครัดต่อกฎ ระเบียบ และวินัยของกลุ่มตนเอง โดยการประกอบกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดหาสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งผลกำไรหรือผลประโยชน์กับองค์กรของตนเองซึ่งครอบคลุมธุรกิจใญ่วงกว้าง (Hagan, 1989, p. 315) บุคคลที่ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าขององค์กรอาชญากรรมอาจเป็นผู้ที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมือง อีกทั้ง มีสถานภาพทางสังคมสูง เป็นที่ยอมรับทั่วไป อีกทั้งจะดึงข้าราชการ นักการเมืองเข้ามาร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรด้วย หรืออาจจัดหาเงินทุนที่จะให้ผลประโยชน์และการดูแลแก่ข้าราชการและนักการเมือง เพื่อแลกเปลี่ยนให้องค์กรได้ทำงานสะดวก รวมถึงจะใช้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเชี่ยวชาญเฉพาะทางเข้ามาร่วมทำงานด้วย องค์กรจะมีการจัดสรรเงินพิเศษ ในการดูแลพรรคพวกบริวาร รวมทั้งครอบครัวไม่ให้เดือดร้อน เนื่องจากสมาชิกบางคนจะถูกจับและดำเนินคดี ถูกบังคับใช้ทางกฎหมายต้องถูกจำคุก ภรรยาและลูกของเขาจะไม่ถูกทอดทิ้ง อีกทั้งจะมีการจัดสรรเงินเป็นค่าใช้จ่าย เป็นค่าจัดหาเครื่องมือ ค่าจ้างสมุนมือปืนรับจ้าง และค่าสินบนแก่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม เช่น ตำรวจ อัยการ ศาล นักการเมือง ทหาร และทนายความ โดยใช้เงินในการวิ่งเต้นจำนวนมาก ทั้งนี้เป็นผลอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดผลกระทบในหลายด้าน โดยเฉพาะลักษณะของอาชญากรรมที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบจากองค์กรอาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรงธรรมดาไปสู่ความรุนแรงที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ

ชั้น ที่พบเห็นได้แก่ การค้ายาเสพติด (Illicit drugs trafficking) การค้าอาวุธเถื่อน (Fire arms) การฟอกเงิน (Money laundering) การปั่นหุ้น (Share manipulation) ข้อโกงบัตรเครดิต (Credit Card Fraud) การบังคับค้าประเวณี (Syndicated Prostitution) การค้ามนุษย์ (Human Trafficking) การคอร์รัปชัน (Corruption) การกู้ยืมเงินอันเป็นการฉ้อโกง (Loan sharking and Debt collection)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่กำลังเผชิญกับปัญหาภัยคุกคามซึ่งเกิดขึ้นจากการก่ออาชญากรรมร้ายแรงขององค์กรอาชญากรรมที่เป็นกลุ่มของผู้มีอิทธิพลภายในประเทศรวมทั้งกลุ่มอาชญากรต่างชาติที่มีเครือข่ายการดำเนินการเชื่อมโยงกันในลักษณะขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งพฤติกรรมที่จะถือว่าเป็นความผิดจะต้องมีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนและได้กำหนดบทลงโทษเอาไว้จึงจะสามารถดำเนินการกับองค์กรอาชญากรรมเหล่านั้นได้ ดังคำกล่าวที่ว่า "ไม่มีอาชญากรรมเมื่อปราศจากกฎหมาย" (Nullum crimen sine lege) ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาอุตสาหกรรมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั่วโลก ซึ่งสินค้าที่ผลิตออกมานั้นจะต้องมีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เพราะมีการแข่งขันสูงในด้านของการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry) ซึ่งถือว่าเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่รัฐบาลไทยได้เล็งเห็นให้มีความสำคัญมาโดยตลอดในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นรายได้หลักประเภทหนึ่งของประเทศ และในปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวของไทยเพื่อให้เป็นที่รู้จักและนิยมท่องเที่ยวกัน ทั้งในกลุ่มของนักท่องเที่ยวภายในประเทศและนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากรัฐบาลได้กำหนดไว้ในเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545-2549 ข้อ (1) เป้าหมายดุลยภาพทางเศรษฐกิจ คือ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว โดยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 7-8 ต่อปี และให้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2544) ตามวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก

ปัญหาที่เป็นผลกระทบอันเกิดขึ้นจากจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว นั้น เป็นสิ่งสำคัญในการนำมาพิจารณาประเมินผลของการท่องเที่ยว ประการหนึ่งผลกระทบนั้นอาจจะพิจารณาได้หลายรูปแบบ เช่นการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติค่านิยมความรู้สึกนิยมชมชอบของนักท่องเที่ยวแต่ละคนในการจะเดินทางไปท่องเที่ยวยังที่ต่าง ๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องให้ความสนใจในความปลอดภัยของตนเองเป็นลำดับต้น ๆ จากการศึกษาของ อับบร่าฮัม ไพแซม

และ มิลแมน (Abraham Pizam and Milman, 1987, p. 14) ในการสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาติต่างๆ เพื่อประเมินผลกระทบด้านการท่องเที่ยว พบว่าผลกระทบทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของการท่องเที่ยว นั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงระบบทัศนคติและค่านิยม และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกาจะให้ความสนใจต่อความปลอดภัยของการท่องเที่ยวเป็นอันดับหนึ่ง อีกทั้งฝ่ายของผู้ประกอบกิจการอันเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวซึ่งจะต้องให้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ เพื่อพิจารณาลงทุนในการประกอบธุรกิจ หากความปลอดภัยจากการดำเนินธุรกิจด้วยความสุจริตไม่เกิดขึ้นอันอาจเป็นกระทบจากองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลภายในเขตพื้นที่นั้นแล้วย่อมเป็นจุดที่จะทำให้เกิดการชะงักงันในด้านของธุรกิจ หรือการลงทุนได้ ซึ่งผู้ประกอบการแต่ละรายจะต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมากและจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินกิจการของตนเองจนกว่าจะคืนทุน หรือดำเนินกิจการต่อไปหากธุรกิจเป็นไปได้ด้วยดี ซึ่งจะทำให้สภาพเศรษฐกิจเกิดการหมุนเวียนมีการพัฒนาไปในแนวทางที่ดี โดยในการนี้ฝ่ายของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่มีหน้าที่ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยจะต้องสามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ ทันท่วงที ซึ่งจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่ดี อันเป็นการร่วมมือกันอย่างบูรณาการในการป้องกัน แก่ไขหรือรองรับ กับผลกระทบที่มีอยู่หรืออาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะได้เดินทางไปสู่ความยั่งยืนอย่างสันติสุขในอนาคตอันใกล้

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

เนื่องจากรัฐบาลไทยมีนโยบายในด้านการแก้ปัญหาที่เกิดจากอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะที่มีการร่วมมือกันกระทำความผิดเป็นองค์การอันได้แก่องค์การอาชญากรรมตลอดจนผู้มีอิทธิพลที่มามีส่วนเกี่ยวข้องในแวดวงต่าง ๆ จนรัฐบาลได้มีนโยบายในการดำเนินการกับผู้ที่มีอิทธิพลอย่างเฉียบขาดและจริงจัง ซึ่งกลุ่มของอาชญากรรมองค์กรและผู้มีอิทธิพลนั้นเป็นกลุ่มที่สร้างความเสียหายให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง อันเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยเสมอมา ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงินตราในระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างดีก็ได้รับผลกระทบปัญหาดังกล่าวเช่นกัน ดังนั้นเพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยดำเนินอยู่ได้อย่างยั่งยืน โดยปราศจากผลกระทบของปัญหาในด้านอาชญากรรมที่มีความเสียหายอันรุนแรงทั้งในด้านของทรัพย์สินและภาพลักษณ์นั้น ผู้ศึกษาจึงเล็งเห็นว่าหากได้มีการศึกษาถึงปัญหาดัง

กล่าวนี้อย่างแท้จริงแล้วนำมาวางแผนและกำหนดเป็นนโยบายเพื่อป้องกันมิให้ปัญหาดังกล่าวสร้างความเสียหายต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ย่อมจะทำให้การใช้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่นั้นเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด อีกทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนรองรับกับปัญหานี้ที่อาจเกิดขึ้นมาได้เป็นอย่างดี โดยจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มองเห็นภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างเด่นชัด และมีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สวยงามอยู่มากมาย มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในหมู่ของนักท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จึงเป็นจังหวัดที่มีความเหมาะสมในการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทบทวนแนวคิดรูปแบบขององค์กรอาชีพการกรมในอุตสาหกรรมกรท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อาชีพการกรมในจังหวัดภูเก็ตที่เกิดจากองค์กรอาชีพการกรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมกรท่องเที่ยว
3. เพื่อศึกษามลกระทบที่เกิดจากองค์กรอาชีพการกรม และผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมกรท่องเที่ยว
4. เพื่อแสวงหามาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดจากองค์กรอาชีพการกรมและผู้มีอิทธิพล

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนะจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกรท่องเที่ยวที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากปัญหาขององค์กรอาชีพการกรมและผู้มีอิทธิพลภายในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มของผู้ประกอบธุรกิจกรท่องเที่ยว ตามนิยามศัพท์ของคำกรว่า "อุตสาหกรรมกรท่องเที่ยว" ตามพระราชบัญญัติกรท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2524 ซึ่งมีอยู่ 5 ประเภท ได้แก่
 - 1.1) ธุรกิจนำเที่ยว
 - 1.2) ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว

- 1.3) ธุรกิจภัตตาคาร ร้านอาหาร สถานบริการ และสถานตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว
- 1.4) ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือขายสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว
- 1.5) ธุรกิจการกีฬาสำหรับนักท่องเที่ยว
2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นการศึกษาในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่ของ
 - 2.1) กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
 - 2.2) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจท่องเที่ยว
 - 2.3) เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
3. กลุ่มผู้บริหารภายในจังหวัดภูเก็ต
 - 3.1) หอการค้าจังหวัดภูเก็ต
 - 3.2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต

นิยามศัพท์ในการศึกษา

ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นของบุคคลใด บุคคลหนึ่งที่มีสิ่งหนึ่ง รวมทั้งแนวทางปฏิบัติ หรือท่าทีที่มีต่อสิ่งแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหมายถึงความคิดเห็น ความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลที่สนองต่อคำถาม ในแบบสอบถามความคิดเห็นโดยไม่มีผู้วินิจฉัยว่า ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

องค์กรอาสาสมัคร หมายถึง องค์กรที่ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งโดยมีหัวหน้าใหญ่คอยบงการสั่งงานลูกน้อง มีการแบ่งหน้าที่กันทำเป็นเครือข่ายจากระดับสูงไปยังระดับล่าง มีการควบคุมและวางระเบียบในการบังคับบัญชาสมาชิก และถ้าสมาชิกผู้ใดฝ่าฝืนมักจะได้รับโทษสถานหนัก ซึ่งบ่อยครั้งจะถึงแก่ชีวิต มีลักษณะเก็บความลับได้ดีมาก โดยลูกน้องจะสามารถรับผิดแทนหัวหน้าโดยสามารถตายแทนได้ การบังคับบัญชาของอาสาสมัครที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรนั้น หัวหน้าจะหลีกเลี่ยงการติดต่อโดยตรงกับผู้ร่วมงาน แต่จะมีผู้ช่วยซึ่งเป็นผู้รับคำสั่งข้อมูลจากหัวหน้าผ่านไปยังผู้ลงมือทำงาน ซึ่งผู้ลงมือทำงานที่แท้จริงจะไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ หรือได้รับคำสั่งการใด ๆ จากหัวหน้าโดยทั่วไปมักเป็นอาสาสมัครที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรธุรกิจ ทำให้เกิดการคอร์รัปชันทั้งทางภาคเอกชนและภาครัฐบาล โดยมีการประกอบกิจการที่ผิดกฎหมายหลาย

อย่าง เช่น การค้าประเวณี การพนันเสี่ยงโชค การค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น (รุ่งกานต์ วัชรปรีดา, 2547, น. 24)

ผู้มีอิทธิพล หมายถึง บุคคลที่มีตำแหน่งสูงสุดในโครงสร้างขององค์กร เป็นผู้ ออกคำสั่งในการประกอบกิจการต่าง ๆ และคอยรับรายได้และผลประโยชน์จากการกระทำของ องค์กร ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายและถูกกฎหมาย ดังนั้น จึงหมายถึง บุคคลที่มีความเหนือกว่าบุคคลอื่นในด้านอำนาจ เกียรติยศ ชื่อเสียง และความมั่นคงอย่างหนึ่งอย่างใด หรือ ทั้งสามประการรวมกัน และให้หมายความรวมถึงความสามารถในการใช้อำนาจนอกระบบบงการ ให้ผู้อื่นกระทำการหรือไม่กระทำการในทางที่ไม่ชอบธรรมหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อแสวงหา รายได้และผลประโยชน์ (สนม ไกรรักษ์, 2531, น. 4)

ลกระทบ หมายถึง บทบาทที่เกิดกับบุคคลหรือสรรพสิ่งส่งผลกระทบต่อเกียรติภูมิของบุคคล นั้นเองหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยว ถือตามหลักของสากลกำหนดไว้ 3 ประการคือ

- เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจของผู้เดินทางเอง
- เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์อื่นใดที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

ซึ่งการท่องเที่ยวในยุคแรกเริ่มมักเป็นการเป็นเรื่องของการเดินทางไปยังสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา อันจะมีความสนุกสนานเพลิดเพลินแอบแฝงอยู่ด้วยเสมอ (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2531, น. 29)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบรูปแบบขององค์กรอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
2. ทราบผลกระทบของปัญหาที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพลต่อ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
3. ทราบแนวทางแก้ไขปัญหากล้องการอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลกระทบที่เกิดจากการกระทำขององค์กรอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพลที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น เมื่อมองดูแล้วอาจเป็นเรื่องที่ไกลตัวสำหรับบุคคลทั่วไปที่ประกอบธุรกิจในด้านอื่น หากแต่ผลกระทบดังกล่าวนี้สิ่งที่เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในวงอันกว้าง ซึ่งเมื่อได้ศึกษาและทราบถึงทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วย่อมสามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ เนื่องจากเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้จ่ายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนมากในแต่ละปี ซึ่งนักท่องเที่ยวเมื่อได้รับแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว (Travel Motivator) อย่างเข้มแข็งแล้ว ก็ยังคงต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเมื่อได้เดินทางไปท่องเที่ยวแสวงหาความสุขตามความต้องการของตนนั้น (Seek pleasure avoid pain) คงมีนักท่องเที่ยวเพียงบางคนที่ตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงและอาจถูกกดดันจากภาวะรอบข้าง ซึ่งในข้อนี้จะได้อธิบายถึงส่วนต่างที่เกี่ยวข้องในปัญหาวิจัย ซึ่งผู้ศึกษาได้วางแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎี
 - 1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
 - 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม
 - 1.3 อาชญากรรมองค์กร
 - 1.4 ผู้มีอิทธิพล
2. สภาพปัญหาอาชญากรรมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดจาก องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในจังหวัดภูเก็ต
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

1. แนวคิดทฤษฎี

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว ถือกำเนิดมาแต่สมัยโบราณซึ่งมีหลักฐานเชื่อถือได้ว่าเกิดขึ้นในสมัยกรีกโรมัน ต่อมาเมื่อต้นศตวรรษที่ 19 มีการกำหนดคำว่า การ “ท่องเที่ยว” (Tourism) ขึ้นมาใช้จนเป็นที่นิยมและใช้กันอย่างแพร่หลาย เป็นคำใช้แทนความหมายของการท่องเที่ยว ซึ่งตามหลักของสากลกำหนดไว้ 3 ประการคือ

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจของผู้เดินทางเอง
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์อื่นใดที่ไม่ใช่ เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งการท่องเที่ยวในยุคแรกเริ่มมักเป็นการเป็นเรื่องของการเดินทางไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา อันจะมีความสนุกสนานเพลิดเพลินแอบแฝงอยู่ด้วยเสมอ (ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์, 2531, น. 29)

ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายความว่า สิ่งดึงดูดใจ หรือสิ่งที่ทำให้ผู้คนสนใจเดินทางเข้ามาไปเยือนหรือชื่นชมตามถิ่นฐานที่ตั้ง (วิวัฒน์ชัย บุญยภักดี, 2531, น. 38)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการท่องเที่ยว อาศัยรายได้จากการนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินกิจการของตนเอง อีกทั้งยังรวมถึงผู้ที่มีหน้าที่อันเกี่ยวข้องที่ต้องให้ความช่วยเหลือหรือให้การสนับสนุน

นโยบายพัฒนาการท่องเที่ยวตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเทศไทยมีนโยบายในการกำหนดแผนโดยใช้ยุทธศาสตร์ทางด้านการท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้เข้าสู่ประเทศตลอดจน ทำให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้จากการท่องเที่ยว จึงพบว่ารัฐบาลได้กำหนดแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นลำดับเรื่อยมาจนถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนปัจจุบัน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9) ก็ยังมีนโยบายในการเพิ่มการเจริญเติบโตของการท่องเที่ยวขึ้นเป็นลำดับ

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม

อาชญากรรม (Crime) หมายถึง การฝ่าฝืน กฎระเบียบ ข้อบังคับ โดยมีเจตนาชั่วร้าย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมถูกเรียกว่า "อาชญากรรม" คำนี้ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "Crime" โดยมีรากศัพท์มาจากภาษาละติน ว่า "Crimen" หรือ "Criminis" ซึ่งความหมายดั้งเดิม หมายถึง การตัดสิน คำพิพากษา การจับกุม หรือการลงโทษ ต่อมาความหมายได้เปลี่ยนแปลงไป คือ หมายถึง "ความผิด" การร้องทุกข์จากผลของความผิด (อรรถ สุวรรณบุบผา, 2518, น. 20) แต่เมื่อพิจารณาอาชญากรรมตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งได้ให้ความหมายของคำว่า "อาชญา" หมายถึง อำนาจ หรือการลงโทษ มักจะใช้สำหรับพระเจ้าแผ่นดิน หรือเจ้านายชั้นผู้ใหญ่ เช่น พระราชอาญา และคำว่า "กรรม" หมายถึง การกระทำ การกระทำที่สนองผลร้ายซึ่งทำไว้แต่ปางก่อน จากความหมายตามพจนานุกรม เมื่อรวมคำทั้งสองเข้าด้วยกันเป็นอาชญากรรม จึงหมายถึง การกระทำหรือความประพฤติอันถือว่าเป็นความผิด และผู้กระทำจะต้องรับโทษตามกฎหมาย (วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2544, น. 3-4)

ไซเรจรีญ ทันติศิริ และ จิตติ ดิงศภัทย์ ได้ให้ความหมายของอาชญากรรม หมายถึง การกระทำที่เป็นการกระทำผิดทางอาญา คือ การกระทำที่มีกฎหมายห้ามไว้และมีผลร้ายมากกว่าผลดี (ไซเรจรีญ ทันติศิริ และ จิตติ ดิงศภัทย์, 2544, น. 2)

ซีซาร์ เบกกาเรีย (Cesare Beccaria, 1764) กล่าวไว้ในเรื่อง An Essay on Crimes and Punishment ว่า บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายดังนั้นไม่ว่าผู้ใดกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันก็ต้องได้รับโทษเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นเพื่อจะให้บุคคลทราบว่าการผิดกรรมประเภทใดเป็นความผิดและมีบทลงโทษ ด้วยบทกฎหมายจำเป็นต้องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรให้แจ้งชัดพอที่บุคคลทั่วไปจะเข้าใจได้ (สุดสงวน สุธีสร, 2546, น. 3)

วิลเลม อาเดรียน บอนเกอร์ (Willem Adriaan Bonger, 1916) ให้ความสำคัญของการตีกรอบความหมายของอาชญากรรมตามนัยทางสังคมอย่างเด่นชัด ใน Criminology and Economic Conditions โดยใช้คำว่า "พฤติกรรมต่อต้านสังคมอย่างรุนแรง ซึ่งรัฐจำเป็นต้องได้ตอบให้สาสมโดยการก่อให้เกิดความเจ็บปวด" (สุดสงวน สุธีสร, 2546, น. 9)

เอ็ดวิน ซัทเธอร์แลนด์ และ เซสซี (Edwin H Sutherland and Cessey, 1968, p. 4) อาชญากรรม หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมที่ได้ฝ่าฝืนต่อกฎหมายอาญา ไม่ว่าจะการกระทำนั้นจะฝ่าฝืนต่อศีลธรรมหรือถูกประณามจากสังคมมากน้อยเพียงใด ก็ไม่ถือว่ามีคามหมายเป็น "อาชญากรรม" เว้นแต่ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดไว้

โดยสรุปแล้ว ความหมายของอาชญากรรม ก็คือการกระทำหรือพฤติกรรม ที่แสดงออกมาแล้วเป็นไปตามตัวบทกฎหมายบ้านเมืองที่บัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจนและกำหนดบทลงโทษสำหรับการกระทำหรือพฤติกรรมนั้นด้วย จึงจะสามารถดำเนินการกับอาชญากรได้ หากแต่ในบางครั้งการพัฒนาการกระทำมีความผิดมีความทันสมัยกว่ากฎหมายบ้านเมืองก็เป็นช่องโอกาสของอาชญากร ในการประกอบอาชญากรรมโดยที่ไม่ต้องรับโทษจากพฤติกรรมอันเลวร้ายของนั้น ซึ่งผู้ศึกษาวิจัยมองว่าอาชญากรรมควรมีการผสมผสานกันทั้งสองอย่างเพื่อการอธิบายความหมายของอาชญากรรม ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน

ทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิด (Rational Choice Theory) ทฤษฎีนี้มองว่าการละเมิดกฎหมายของคน เช่น การขโมยของ ขายยาเสพติด หรือการยกพวกกัน เกิดจากเหตุผลส่วนตัว รวมถึงความอยาก การแก้แค้น ความต้องการ ความโกรธ ความหึงหวง ความคับแค้น ความทิวี่ เป็นต้น แต่เมื่อเหตุผลส่วนตัว ได้มีการชั่งน้ำหนักระหว่างการที่ได้มาซึ่งประโยชน์และผลที่ตามมาจากการประกอบอาชญากรรม คือ บทลงโทษต่าง ๆ แนวคิดของทฤษฎีการเลือกหรือการเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational Choice Theory) ได้แตกแขนงจากแนวคิดของสำนักดั้งเดิมคือทฤษฎีเจตจำนงอิสระนั่นเอง ทฤษฎีการเลือกมองว่า อาชญากรเป็นคนมีเหตุผลในการตัดสินใจ ได้ใช้เหตุผลชั่งน้ำหนักของการกระทำแล้ว พฤติกรรมสามารถควบคุมหรือยับยั้งได้ถ้าอาชญากรกลัวการถูกลงโทษ

แนวความคิดของ ซีซาร์ เบกกาเรีย (Cesare Beccaria) ให้นิยามของคนว่า เป็นผู้ยึดหลักสิทธิประโยชน์ เป็นคนที่เห็นแก่ตัว และมองตัวเองเป็นหลัก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีการลงโทษมาเป็นตัวสกัดให้เกิดความกลัวต่อความผิดที่คิดจะทำ ในขณะที่ทฤษฎีการเลือกมองว่า คนจะละเมิดกฎหมายเมื่อได้ตัดสินใจเสี่ยง เมื่อทบทวนแล้วทั้งด้านปัจจัยส่วนบุคคล (ความต้องการเงิน แก้แค้น ความตื่นเต้น และความสนุกสนาน) และปัจจัยด้านสถานการณ์ (เป้าหมายที่ต้องการได้รับการป้องกันเพียงพอจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่) ดังนั้นก่อนที่จะเลือกทำผิดอาชญากรผู้ใช้เหตุผล (Reasoning Criminal) ได้ประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดด้วยการพิจารณาไตร่ตรองแล้ว และคาดคะเนถึงโทษสถานหนักที่จะได้รับ โดยใช้ค่านิยมของอาชญากรเรื่อง "กล้าได้กล้าเสีย" เมื่อทบทวนด้วยเหตุผลต่าง ๆ แล้ว เขาจะตัดสินใจที่จะประกอบอาชญากรรมตามประเภทที่ต้องการ ได้มีการชั่งน้ำหนักการกระทำและผลที่จะเกิดขึ้น การชั่งน้ำหนักดังกล่าวอาชญากรอาจเลิกล้มที่จะคิดทำผิดก็ได้ ถ้าผล(ถ้าถูกจับได้) การลงโทษรุนแรง พิจารณาแล้วได้ไม่คุ้มเสียนั่นเอง เช่น อาชญากรอาจเลิกความคิดที่จะบุกเข้าไปโจรกรรมทรัพย์สินของคนในหมู่

บ้านเพราะไปสังเกตแล้วเห็นว่ามียอดสายตรวจของตำรวจตรวจตราอยู่ตลอดเวลา อาชญากรจึงย้ายที่ไปก่ออาชญากรรมที่อื่นแทน (Crime Displacement)

การเรียนรู้ (Learning) และประสบการณ์ (Experience) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโครงสร้างทฤษฎีการเลือก (Akers, 1990) อาชญากรอาชีพ (Career Criminal) รู้จักข้อจำกัดของตนเองรู้ว่าเมื่อไรควรหยุด เมื่อไรควรเสี่ยงในการประกอบอาชญากรรมมีมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ บุคลิกภาพและวิถีชีวิต (Lifestyle) ของอาชญากร มีผลต่อการควบคุมตัวเองอย่างยิ่ง เช่น อาชญากรเลือกจะประกอบอาชญากรรมมากกว่าปฏิบัติตามแนวทางของสังคม เพราะเป็นวิถีชีวิตของเขา

โครงสร้างของอาชญากรรมตามแนวทฤษฎีการเลือกในการตัดสินใจจะประกอบอาชญากรรมนั้น จะมีองค์ประกอบดังนี้

1. จะประกอบอาชญากรรมที่ไหน
2. ลักษณะของเป้าหมายเป็นอย่างไร
3. หนทางที่จะทำให้การประกอบอาชญากรรมสำเร็จ

จากโครงสร้างดังกล่าวทฤษฎีการเลือกได้ขยายความโครงสร้างในแต่ละข้อความดังต่อไปนี้

1. การเลือกสถานที่ก่ออาชญากรรม (Choosing the Place of Crime) อาชญากรจะเลือกสถานที่เพราะเขาต้องรู้ว่าสถานที่นั้นเมื่อเขาประกอบอาชญากรรมแล้วเขาจะหนีพ้นการจับกุมของตำรวจได้ ยกตัวอย่างเช่น เด็กชายยาบ้าจะขายในละแวกบ้านของตน เพราะถ้ามีสายตรวจเข้ามา เพื่อน ๆ ของเด็กจะเตือนเด็กได้ว่าอันตรายกำลังจะมาถึง

2. การเลือกเป้าหมาย (Choosing Targets) เลือกเป้าหมายเพราะอาชญากรต้องการทำงานของตัวเองให้สำเร็จ คือ การเลือกในสิ่งที่มีต้องการนั่นเอง เช่น อาชญากรต้องการขโมยของในบ้าน อาจแกล้งไปกดกริ่งประตูเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครอยู่บ้าน จึงบุกเข้าไปขโมยของ แต่ถ้ามีคนมาเปิดประตูอาจจะแกล้งถามหาคนแล้วบอกว่าได้ที่อยู่มา เป็นต้น

3. เรียนรู้เทคนิควิธีของการเป็นอาชญากร (Learning Criminal Techniques) การเรียนรู้เทคนิคช่วยให้หลุดรอดจากการจับกุมได้ เช่น คนที่เชี่ยวชาญเสพติดรู้ว่าตำรวจมักตรวจรอยเข็มฉีดยาจึงหาวิธีการอื่นซึ่งเรียนรู้จากพวกติดยาเสพติดด้วยกันว่าถ้าใช้วิธีนี้แล้ว เช่น เผาแล้วสูดดม จะหลุดรอดจากการถูกจับได้

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) นักสังคมศาสตร์โดยทั่วไปเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคล จะสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ใกล้ตัว ดังนั้นแนวโน้มที่

จะเข้าไปอยู่ในสังคมหรือสร้างสังคมที่มีสภาพแวดล้อมสอดคล้องกับพฤติกรรมความเชื่อ และเครือข่ายความผูกพันของบุคคลนั้น (Thronberry et. al., 1994) จึงไม่เป็นที่แปลกใจเลยว่ามีงานทางอาชญาวิทยาจำนวนมากที่ได้ข้อสรุปว่า สาเหตุสำคัญที่สุดประการหนึ่งของพฤติกรรมอาชญากรรมของเยาวชนคือ การมีเพื่อนที่เป็นอาชญากรหรือการอยู่แก๊งค์อาชญากร (Agnew, 1991) ซึ่งกลุ่มทฤษฎีวิวัฒนาการของก็มีสมมติฐานที่สอดคล้องกับปรากฏการณ์ลักษณะนี้

ทฤษฎีวิวัฒนาการของ นำเสนอว่าบุคคลในชุมชนของชั้นล่างมีแนวโน้มที่เลือกพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เนื่องจากถูกปิดกั้นโอกาสที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมตามวิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายและในขณะเดียวกันบุคคลเหล่านี้ก็มีโอกาสที่จะเรียนรู้วิธีการในการบรรลุจุดมุ่งหมายทางสังคมที่ผิดกฎหมาย (Akers, 1994) ดังนั้นหากบุคคลเหล่านี้ไม่มีโอกาสที่จะเรียนรู้การกระทำผิดกฎหมายแล้วก็จะไม่สามารถเลือกพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าทฤษฎีวิวัฒนาการของมีแนวความคิดว่า พฤติกรรมอาชญากรรมนั้นสามารถเรียนรู้ได้ แต่ก็ไม่เน้นย้ำที่จะอธิบายว่าสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากทฤษฎีกลุ่มนี้มุ่งเน้นและนำเสนอคำอธิบายในเรื่องเกี่ยวกับอิทธิพลของโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมอาชญากรรม

มีนักอาชญาวิทยาอีกกลุ่มหนึ่งเชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรรมนั้นก็คือ พฤติกรรมรูปแบบหนึ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลในชีวิตจริง เช่นเดียวกับการเรียนรู้เป็นผู้เคารพต่อกฎหมายหรือระเบียบของสังคม ความหมายของการเรียนรู้ของนักทฤษฎีเหล่านี้หมายถึง นิสัยและความรู้อันเป็นผลมาจากการพัฒนาของบุคคลในประสบการณ์เกี่ยวกับ การเข้าไปและการปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งแตกต่างจากพฤติกรรมที่เกิดจากการไม่รู้หรือสัญชาตญาณของมนุษย์เพราะพฤติกรรมอาชญากรรมที่เกิดจากสัญชาตญาณน่าจะอธิบายได้ด้วยทฤษฎีอาชญาวิทยาแนวชีววิทยาหรือทฤษฎีอาชญาวิทยาแนวจิตวิทยามากกว่าทฤษฎีแนวนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ในระยะแรก (Trade's Laws of Imitation) นักอาชญาวิทยาท่านแรกที่ได้นำเสนอทฤษฎี เพื่ออธิบายว่าอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้คือเกเบรียล เทรด (Gabriel Trade, 1843-1904) ทฤษฎีนี้มีสมมติฐานที่แตกต่างไปจากทฤษฎีของสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยม ว่าพฤติกรรมมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ ทั้งนี้โดยมนุษย์ได้เรียนรู้แนวความคิดจากการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่น และแนวความคิดนี้เองก็ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของบุคคลนั้นทฤษฎีของเกเบรียลเทรด ได้นำเสนอในรูปแบบของ "กฎของการลอกเลียนแบบ" (Laws of Imitation) ซึ่งมี

การแบ่งแยกออกเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมจากการเลียนแบบ (Vold & Bernard, 1986)

กฎข้อแรกของ เทรด กล่าวว่า บุคคลจะเลียนแบบบุคคลอื่นเป็นสัดส่วนกับการที่ได้เข้าไปใกล้ชิดติดต่อกับบุคคลนั้น ดังนั้นการเลียนแบบจะเกิดขึ้นบ่อยครั้งและเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วในสังคมเมือง เทรด เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า "แฟชั่น" (Fashion) ในขณะที่สังคมชนบทการเลียนแบบจะเกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งและการเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ เทรด เรียกปรากฏการณ์นี้ว่า "ธรรมเนียม" (Custom) และนำเสนอว่าอาชญากรรมเริ่มต้นในลักษณะที่เป็นแฟชั่น และต่อมาก็กลายเป็นธรรมเนียมเช่นเดียวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ (Martindale, 1960)

กฎข้อที่สองว่า ผู้ที่มีลักษณะด้อยกว่าจะเลียนแบบผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า เทรด ได้ศึกษาย้อนกลับไปถึงประวัติศาสตร์ของอาชญากรรมหลายประเภทเช่น การร่อนแร่เพชร การเมาสุรา และการฆาตกรรม และพบว่า อาชญากรรมประเภทนี้ในระยะเริ่มแรกจะกระทำโดยบุคคลที่อยู่ในราชวงศ์หรือครอบครัวของขุนนางชั้นสูง ต่อมาได้แพร่กระจายไปสู่บุคคลทุกชนชั้นโดยการเลียนแบบ และเทรดได้นำเสนอว่าอาชญากรรมหลายประเภทได้เกิดขึ้นในสังคมเมืองก่อน ต่อมาจึงได้ถูกเลียนแบบโดยบุคคลในสังคมชนบท สำหรับกฎข้อที่สามของการเลียนแบบมีว่า แฟชั่นที่ใหม่ก็จะไปแทนที่แฟชั่นที่เก่ากว่า ตัวอย่างเช่นการฆ่าผู้อื่นด้วยมีดจะค่อย ๆ ลดจำนวนลง และถูกแทนที่ด้วยการฆ่าผู้อื่นด้วยอาวุธปืนหรือระเบิด (Martindale, 1960)

ทฤษฎีเลียนแบบของเทรด ในระยะแรกไม่ค่อยได้รับความสนใจเท่าใด เนื่องจากว่าได้กำเนิดขึ้นมาในยุคสมัยที่ทฤษฎีของสำนักอาชญาวิทยาปฏิฐานนิยมได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางและเป็นทฤษฎีที่ขัดแย้งกับแนวคิดในสมัยนั้น ประกอบกับหลักการสำคัญในทฤษฎีของเทรด ดูเหมือนกับเป็นสิ่งธรรมดาเกินไป ทำให้นักอาชญาวิทยาสถาปัตยกรรมนั้นไม่ให้ความสนใจเพราะไม่ได้คิดว่า จะนำไปอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมได้ จนกระทั่ง ชัทเธอร์แลนด์ได้นำเสนอทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมขึ้นมาในปี ค.ศ. 1924 ได้ทำให้นักอาชญาวิทยาหันมาให้ความสนใจกับแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้

ทฤษฎีการคบค้าสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ของเอ็ดวิน ชัทเธอร์แลนด์ (Sutherland's Differential Association Theory) ชัทเธอร์แลนด์ ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียงมากที่สุดท่านหนึ่งในศตวรรษที่ 20 มีผลงานทางอาชญาวิทยาเป็นจำนวนมาก แต่ผลงานที่ทำให้ชัทเธอร์แลนด์ได้รับชื่อเสียงมากที่สุด คือ ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) ขโมยมืออาชีพ (Professional Theft) และอาชญากรคอเสื้อขาว (White-collar Crime) โดย

เฉพาะทฤษฎีการเรียนรู้นั้นได้รับความสนใจ และนำไปใช้อธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมจากนักอาชญาวิทยาเป็นจำนวนมาก ซึ่งการกระทำผิดเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้ทักษะ (Skills) และแรงจูงใจ (Motives) ซึ่งเป็นผลจากการติดต่อด้านสัมพันธ์กับคนที่เป็นอาชญากร จึงได้เรียนรู้ค่านิยม (Values) ทักษะ (Attitudes) โดยมีหลักของทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันดังนี้

1. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ เช่นเดียวกับการเรียนรู้พฤติกรรมปกติ เช่น การเรียนรู้การอ่านหนังสือ ต้องเริ่มตั้งแต่อ่านคำง่าย ๆ จนมาอ่านคำที่ยาก เป็นลำดับ
2. พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้ ในการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และเกิดขึ้นในกลุ่มที่มีความสนิทสนมกัน เช่น ครอบครัว เพื่อน
3. การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม รวมถึง การเรียนรู้ในการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และเกิดขึ้นในกลุ่มที่มีความสนิทสนมกัน เช่น ครอบครัว เพื่อน

แนวทางเฉพาะของแรงจูงใจและแรงผลักดันจะเรียนรู้จากการรับรู้หลายด้านเกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายที่เลือกปฏิบัติตามและข้อกฎหมายที่จะละเมิด เพราะปฏิกิริยาของคนในสังคมที่มีต่อกฎทางสังคมและกฎหมาย ไม่ได้เป็นรูปแบบเดียวกันทั่วไป จึงเกิดจากความขัดแย้งระหว่างทัศนคติของสังคมและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมของสังคม และกลายเป็นหลักพื้นฐานของแนวคิดการคบค้าสมาคมที่แตกต่าง

5. การที่คนกลายเป็นอาชญากร เพราะเห็นผลจากการกระทำผิด ทำให้เขาพอใจ
6. การคบค้าสมาคมที่แตกต่างขึ้นอยู่กับความถี่ ระยะเวลาการมาก่อน และความเข้มข้น การคบค้าสมาคมเป็นระยะเวลานานจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอย่างยิ่ง ในขณะที่ "การมาก่อน" ในความหมายคือ การได้เรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม ยิ่งอายุน้อยเท่าไรยิ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมอย่างมาก และ "ความเข้มข้น" หมายถึง การให้ความสำคัญ บารมี เช่น ผู้มีอำนาจจะมีอิทธิพลในการชักจูง เช่น พ่อ หรือเพื่อนสนิท จะมีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก
7. แม้ว่าพฤติกรรมอาชญากรรมแสดงให้เห็นถึงความต้องการและค่านิยมทั่วไป แต่ไม่ได้แปลว่าค่านิยมและความต้องการของอาชญากรรมต้องแตกต่างจากคนทั่วไป เพราะอาชญากรและคนทั่วไป ต่างมีความต้องการและค่านิยมทั่วไปที่เหมือนกัน สรุปทฤษฎีนี้ คนเรียนรู้ทัศนคติ เทคนิค และพฤติกรรมของอาชญากรจากคนใกล้ชิด เพื่อน

ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมและสภาวะไร้กฎเกณฑ์ (Social Structure and Anomie)

เดอว์คาร์มเป็นนักวิชาการท่านแรก ที่นำเอาแนวความคิดสภาพแวดล้อมทางสังคมมาอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรม โดยกล่าวว่าสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จะทำให้

กฎระเบียบตลอดจนบรรทัดฐานของสังคมไม่สามารถทำการควบคุมพฤติกรรมของประชาชนได้ทำให้อาชญากรรม และการฆ่าตัวตายมีอัตราสูงขึ้น ต่อมา โรเบิร์ต เมอร์ตัน (Merton, 1938; 1957) ได้นำหลักการสังคมไร้บรรทัดฐานของเดอส์คาร์ม มาสร้างเป็นทฤษฎีใหม่เพื่ออธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา บทความของเมอร์ตันได้รับการตีพิมพ์เป็นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1938 ซึ่งได้อธิบายว่าสภาพสังคมมีอิทธิพลในการปลูกฝังให้บุคคลมีค่านิยมหรือความอยากบางประการ แต่ขณะเดียวกันโครงสร้างทางสังคมอาจจำกัดความสามารถของบุคคลเฉพาะกลุ่มในการบรรลุในการบรรลุความต้องการนั้น หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่าโครงสร้างทางสังคมมีส่วนกระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลบางกลุ่มมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

ทฤษฎีของเมอร์ตันได้เริ่มต้นโดยกล่าวว่า วัฒนธรรมของสังคมจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายหรือความต้องการ (Culture Goals) ของคนในสังคมที่บุคคลควรจะต้องไขว่คว้าหรือหา มาให้ได้ซึ่งจุดมุ่งหมายของแต่ละสังคมก็แตกต่างกันออกไปตามวัฒนธรรม แต่สำหรับประเทศอเมริกาแล้วจุดมุ่งหมายสูงสุดของสังคมที่วัฒนธรรมกำหนดขึ้นก็คือ ความร่ำรวยหรือความมั่งคั่ง เมื่อบุคคลมีความร่ำรวยหรือมั่งคั่งก็มักจะตามมาด้วยการได้รับการยกย่องทางสังคมหรือมีสถานะภาพทางสังคมสูง

นอกจากนี้เมอร์ตันยังเชื่อว่าวัฒนธรรมในอเมริกานั้นกระตุ้นให้บุคคลทุกคนใฝ่หาความร่ำรวยนี้ทั้งนี้เนื่องจากวัฒนธรรมของประเทศมีพื้นฐานมาจากปรัชญาของความเท่าเทียมกันในสังคม (Egalitarian Ideology) ที่เชื่อว่าทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการสร้างฐานะด้านเศรษฐกิจ ถึงแม้ว่าทุกคนจะไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายนี้ แต่ทุกคนก็มีสิทธิและถูกคาดหวังว่าต้องพยายามสร้างฐานะให้ได้หากผู้ใดไม่มีลักษณะ เช่นนี้ก็อาจถูกสังคมกล่าวหาว่าเป็นบุคคลเกียจคร้าน หรือไม่มีความทะเยอทะยาน

นอกจากนี้วัฒนธรรมยังกำหนด หรือรับรองบรรทัดฐาน หรือวิธีการที่ได้รับการยอมรับ (Institutionalized Means) ในการนำไปสู่จุดมุ่งหมายของสังคม ซึ่งประชาชนทุกคนถูกคาดหวังว่าจะต้องปฏิบัติตามวิธีการเหล่านี้มาจากค่านิยมของวัฒนธรรมซึ่งจะเป็นตัวกำหนดวิธีการ หรือเทคนิคในการไปสู่จุดมุ่งหมายของสังคม ตัวอย่างเช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกาวิธีการที่วัฒนธรรมกำหนดไว้ในการมีความร่ำรวยได้แก่ค่านิยมของชนชั้นกลาง (Middle-class Values) หรือจริยธรรมในการทำงานของโปรเตสแตนต์ (The Protestant Work Ethic) ซึ่งหมายความรวมถึงการทำงานหนัก ความซื่อสัตย์สุจริต การมีการศึกษาการควบคุม การพึงพอใจ ส่วนวิธีการ

อื่น ๆ ที่อาจจะมีประสิทธิภาพในการสร้างความร่ำรวยจะถูกห้ามโดยวัฒนธรรม เช่น การใช้กำลัง การขโมยหรือหลอกลวง

เมอร์ตันยังกล่าวต่อไปอีกว่า เนื่องจากว่าบุคคลทุกคนไม่สามารถที่จะบรรลุจุดหมายของสังคมได้ ดังนั้นจึงจำเป็นที่วัฒนธรรมจะต้องเน้นในเรื่องวิธีการนำไปสู่จุดหมาย และความจำเป็นที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม หรืออีกนัยหนึ่งสังคมต้องสร้างค่านิยมและกระตุ้นให้บุคคลพอใจกับการปฏิบัติตามวิธีการแม้ว่าจะไม่สามารถบรรลุจุดหมายของสังคม (ความร่ำรวยหรือมีฐานะ) ได้ก็ตาม อุปมาอุปมัยคล้ายกับการแข่งขันกีฬา คือ นักกีฬาทุกคนต้องการชัยชนะ แต่ข้อสำคัญก็ควรต้องเล่นตามกฎกติกา แพ้ชนะนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นแล้วสังคมก็จะอยู่ด้วยความสงบสุข หากแต่ว่าสังคมอเมริกันนั้นมีการมุ่งเน้นที่จุดหมายทางสังคมหรือความร่ำรวยจนเกินไป เป็นเหตุให้การปฏิบัติตามวิธีการทางสังคมนั้นไร้ความหมายหรือถูกมองข้าม บุคคลที่ได้รับความร่ำรวย แม้ว่าอาจใช้วิธีการที่ขัดแย้งกับวัฒนธรรมก็ยังได้รับสถานะภาพทางสังคมหรือได้รับการยกย่อง สถานการณ์เช่นนี้ได้สร้างความกดดัน (Strain) ให้แก่บุคคลที่ไม่สามารถบรรลุจุดหมายทางสังคมโดยวิธีการที่วัฒนธรรมหรือสังคมยอมรับ

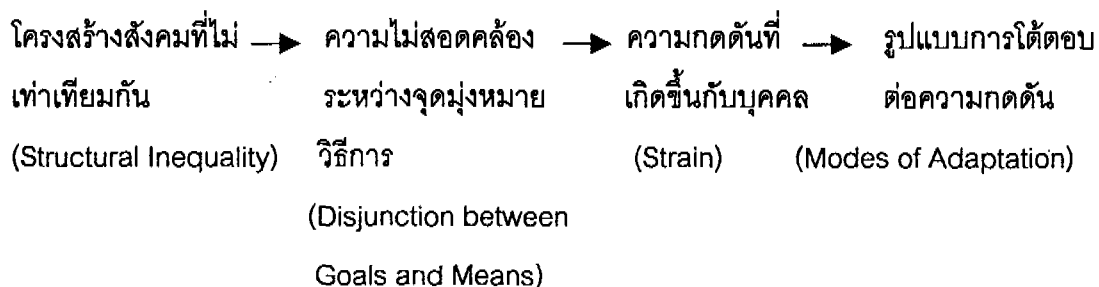
ความกดดันทางสังคมนี้อาจเกิดกับบุคคลหลากหลายในสังคม แต่มักจะเกิดกับบุคคลที่มีสถานะภาพทางสังคมต่ำ หรือชนชั้นล่างสุดของสังคม บุคคลประเภทนี้ยังถูกจำกัดโครงสร้างทางสังคมด้วย ดังนั้นในบุคคลกลุ่มนี้ความกดดันจะเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการ ประการแรก วัฒนธรรมทางสังคมได้เน้นย้ำถึงความสำเร็จในการมีฐานะทางเศรษฐกิจ และยังถือว่าทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการบรรลุผลสำเร็จนี้ และประการที่สอง โครงสร้างทางสังคมเองเป็นตัวจำกัดความเป็นไปได้ของบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ในการบรรลุจุดหมายทางสังคมนี้นี้ ดังนั้นเมอร์ตันให้ความนิยามว่า "อโนมี" หมายความว่า ความกดดันทางสังคมที่เกิดขึ้นกับบุคคลในสังคม เนื่องจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างจุดหมายของสังคมกับวิธีการไปจุดหมายนั้น (Disjunction between Goals and Means)

ทฤษฎีของเมอร์ตันใช้โครงสร้างทางสังคมเป็นตัวอธิบายถึง สาเหตุที่ชนชั้นล่างของสังคมมีอัตราการกระทำผิดสูงกว่าชนชั้นกลางหรือสูง ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากการมีอยู่หรือการจัดกระจายของโอกาสที่จะสร้างฐานะอย่างถูกต้องตามกฎหมายตามโครงสร้างของสังคม หรืออีกนัยหนึ่งความสามารถที่สร้างฐานะ โดยอาศัยวิธีการตามวัฒนธรรมนั่นเอง ซึ่งชนชั้นกลางหรือชนชั้นสูงจะมีโอกาสเหล่านี้มากกว่าชนชั้นล่าง แต่ในขณะที่เดียวกันสังคมก็เน้นถึงจุดหมายทางสังคมมากกว่าวิธีการที่ได้รับมั่งมา ในสถานการณ์เช่นนี้ชนชั้นล่างก็จะได้รับความกดดันจากวัฒนธรรมนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทัศนคติของบุคคลนั้นที่มีต่อจุดหมายและวิธีการทางสังคม โดยเมอร์ตันได้

เสนอแนวทางที่บุคคลจะได้ตอบสนองความกดดันนี้ 5 แนวทางคือ การปฏิบัติตาม (Conformity) การเปลี่ยนแปลง (Innovation) การยึดถือวัฒนธรรมใหม่ (Ritualism) การล่าถอยหรือยอมแพ้ (Retreatism) และการปฏิวัติ (Rebellion) ซึ่งแผนภูมิที่ 7.2 ได้อธิบายรูปแบบสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมตามทฤษฎีความกดดันทางสังคมของเมอร์ตัน

แผนภูมิ 2.1

รูปแบบการอธิบายสาเหตุพฤติกรรมอาชญากรรมของ ทฤษฎีความกดดันทางสังคม

จากแผนภูมิแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับรูปแบบการโต้ตอบหรือปรับตัวของบุคคลต่อความกดดันทางสังคม จำนวน 5 รูปแบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ พวกแรกเป็นบุคคลที่ยึดถือจุดมุ่งหมายทางสังคมและวิธีการที่ได้รับการยอมรับ เมอร์ตันเรียกการปรับตัวลักษณะนี้ว่าการปฏิบัติตาม (Conformity) แม้ว่าบุคคลกลุ่มนี้จะได้รับความกดดันที่เน้นตัวเองสร้างฐานะร่ำรวย แต่พวกเขาก็ยังเลือกวิธีการที่ได้รับการยอมรับทางสังคมไม่ว่าจะบรรลุจุดมุ่งหมายทางสังคมหรือไม่ก็ตาม กล่าวคือ ยังคงมีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และประกอบอาชีพการงานอย่างสุจริต ซึ่งจะพบได้มากในสภาวะที่สังคมสภาพปกติ

พวกที่ปรับตัวตามวิธีการที่สองนี้นับว่าเป็นอาชญากรรมที่มีอยู่จำนวนมากในสังคม เรียกว่าการเปลี่ยนแปลง (Innovation) บุคคลพวกนี้จะยอมรับจุดมุ่งหมายทางสังคมในด้านการสร้างความร่ำรวย แต่พวกเขากลับพบว่าไม่สามารถทำได้โดยวิธีการที่ได้รับการยอมรับ ดังนั้นพวกเขาจึงหาวิธีการใหม่ในการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นการผิดกฎหมายหรือละเมิดศีลธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีแต่อย่างใด นักธุรกิจอาจจะใช้วิธีการฉ้อโกงหรือหลอกลวงต่าง ๆ เพื่อให้มีกำไรเพิ่มมากขึ้น พวกคนงานอาจลักขโมยทรัพย์สินจากที่ทำงาน ส่วนพวกคนจนอาจจะหาวิธีการสร้างความร่ำรวยที่ผิดกฎหมายต่าง ๆ ขึ้นมาเช่น ขายยาเสพติด

เป็นโสเภณี หรือตั้งแก๊งค์ลักทรัพย์หรือชิงทรัพย์ ฯลฯ เมอร์ตันได้นำเสนอว่าพวกที่สองนี้ส่วนมากเป็นการปรับตัวของชนชั้นต่ำในสังคม (Orcutt, 1983) เนื่องจากว่าหนทางสู่จุดมุ่งหมายทางสังคมของพวกนี้ถูกปิดกั้นจากโครงสร้างทางสังคม ชนชั้นนี้จึงมีความกดดันทางสังคม หรือ "อโนมี" มากที่สุดในสังคม

การปรับตัวแบบที่สามเกี่ยวกับการปฏิเสธหรือไม่ยอมรับจุดมุ่งหมายทางสังคม แต่ยังคงปฏิบัติตามวิธีการที่ยอมรับ เรียกว่า การยึดถือวัฒนธรรมใหม่(Ritualism) ซึ่งเป็นการปรับตัวของบุคคลที่เลิกยึดถือจุดมุ่งหมายของวัฒนธรรมเดิม แต่ในขณะที่เดียวกันต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากการละเมิดกฎระเบียบของสังคมบุคคลเหล่านี้จะไม่เสียใจกับการไม่บรรลุจุดมุ่งหมายเนื่องจากเขาได้ละทิ้งมันไปแล้ว บุคคลเหล่านี้ส่วนมากจะมาจากชนชั้นระดับกลาง (Lower middle class) พวกเขาได้รับความสำเร็จไม่มากนักจากการที่ปฏิบัติตามวิธีการของสังคม แต่ก็ไม่ได้คาดหวังจะได้รับอะไรมากไปกว่านี้ พวกเขากลัวที่จะสูญเสียสิ่งที่มีอยู่เนื่องจากกระทำผิดกฎหมาย

การปรับตัวพวกที่สี่ที่เรียกว่า ยอมแพ้หรือล่าถอย (Retreatism) เป็นการไม่ยอมแพ้หรือล่าถอยจากการบรรลุจุดมุ่งหมายทางสังคมหรือการปฏิบัติตามวิธีการที่ได้รับการยอมรับ ดังนั้นคนที่ยึดแนวทางนี้จึงหนีตัวออกจากแรงกดดันหรือความต้องการของสังคม ตัวอย่างของบุคคลพวกนี้ได้แก่ คนที่มีอาการโรคจิต คนที่เป็นโรคจิตหลอน คนนอกคอก คนจรจัด คนพเนจร โสเภณี คนติดสุราเรื้อรังและคนติดยาเสพติด แต่เมอร์ตันก็ไม่ได้กล่าวอ้างว่าการปรับตัวประเภทนี้มักเกิดกับชนชั้นใดในสังคมเพียงแต่นำเสนอเพียงแต่นำเสนอว่าการยอมแพ้หรือการล่าถอยนี้เป็นกลไกในการหลบหนีความกดดันของบุคคลที่มีความมุ่งมั่นต่อจุดมุ่งหมายของสังคมและวิธีการที่ยอมรับ แต่ที่ไม่มีโอกาสที่จะเป็นไปได้

การปฏิวัติ (Rebellion) เป็นการปรับตัวต่อความกดดันทางสังคมแบบสุดท้ายของเมอร์ตัน โดยบุคคลกลุ่มนี้รู้สึกผิดหวังกับจุดมุ่งหมายทางสังคม จุดได้เปลี่ยนจุดมุ่งหมายนี้ใหม่ซึ่งอาจเป็นจุดมุ่งหมายทางการเมือง ซึ่งวิธีการอาจต้องใช้กำลังปฏิวัติหรืออาจเป็นวิธีการอย่างสันติ แต่ประเด็นสำคัญอยู่ที่บุคคลพวกนี้จะหยุดการเป็นสมาชิกของสังคม และเริ่มที่จะอาศัยอยู่ภายใต้วัฒนธรรมใหม่ที่ตนเห็นว่าเหมาะสมกว่า กล่าวคือ บุคคลกลุ่มนี้จะไม่ยอมรับทั้งจุดมุ่งหมายและวิธีการในการบรรลุจุดมุ่งหมายของสังคมที่เขาอาศัยอยู่

รูปแบบการปรับตัวของเมอร์ตันมิใช่เป็นการอธิบายลักษณะบุคลิกภาพของบุคคล แต่เป็นการอธิบายถึงทางเลือกพฤติกรรมในการได้ตอบความกดดันจาก "อโนมี" บุคคลคนเดียวอาจเลือกการปรับตัวเป็นครั้งคราวหรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น บางคนก็เลือกที่จะยึดถือตาม

วัฒนธรรม แต่ในบางเวลาก็เลือกที่จะปรับตัวตามวิธีที่สองหรือสี่ ตัวอย่างเช่น ข้าราชการระดับล่างคนหนึ่งอาจจะเลือกที่จะทำหน้าที่อย่างสุจริต แต่บางครั้งก็อาจจะเลือกลักทรัพย์จากที่ทำงานเป็นบางครั้ง หรืออาจเลือกที่จะไปเสพสุราหรือยาเสพติดเป็นครั้งคราว หรือไม่บุคคลบางพวกอาจจะพัฒนาการปรับตัวหลายรูปแบบพร้อม ๆ กันได้ เช่น อาชญากรบางคน (การปรับตัวแบบที่สอง) อาจจะใช้ยาเสพติดหรือเสพสุราเป็นประจำ (การปรับตัวแบบที่สี่) และอาจจะมีการสะสมกำลังอาวุธเพื่อทำการปฏิวัติด้วยก็ได้ (การปรับตัวแบบที่ห้า)

ตารางที่ 2.1

รูปแบบการตอบโต้หรือการปรับตัวของปัจเจกชนต่อความกดดัน
ที่เกิดจากโครงสร้างทางสังคม ตามทฤษฎี
ความกดดันของเมอร์ตัน

รูปแบบการปรับตัว	จุดมุ่งหมายของสังคม	วิธีการในการบรรลุเป้าหมาย
1. Conformity (การปฏิบัติตาม)	+	+
2. Innovation (การเปลี่ยนแปลง)	+	-
3. Ritualism (การยึดถือวัฒนธรรมใหม่)	-	+
4. Retreatism (การล่าถอย)	-	-
5. Rebellion (การปฏิวัติ)	±	±

บันทึก + หมายถึงการยอมรับ - หมายถึงการปฏิเสธ และ ± หมายถึงการปฏิเสธจุดมุ่งหมายและวิธีการของบรรทัดฐานและค่านิยมเดิม และยอมรับจุดมุ่งหมายและวิธีการใหม่

รูปแบบการปรับตัวของเมอร์ตันอาจพบเห็นในสถานการณ์อื่น นอกเหนือจากการทำงานหาเลี้ยงชีพซึ่งเกิดขึ้นในกรณีที่มีความขัดแย้งกันระหว่างการคาดหวังของจุดมุ่งหมายกับวิธีการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายตัวอย่างเช่น ในเรื่องการเรียนการศึกษา หรือการสร้างชื่อเสียงของนักวิชาการ นักเรียนบางคนอาจจะใช้วิธีการโกงในการเรียนการสอน (การปรับตัวแบบที่สอง) เพื่อให้ได้ความสำเร็จในการศึกษาหรือบางคนอาจจะลาออกหรือหนีเรียน (การปรับตัวแบบที่สี่) หากนักเรียนหรือนักศึกษาผู้นั้นรู้ตัวว่าไม่มีทางที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้หรือนักวิชาการหรือนักวิทยาศาสตร์บางท่านมีความมุ่งหวังต้องการชื่อเสียง แต่อาจมีข้อจำกัดบางประการทำให้

ไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยวิธีสุจริต จึงหันมาเลือกใช้วิธีการโกงในงานศึกษาวิจัย (การปรับตัวแบบที่สอง) เพื่อให้ได้ผลงานในการสร้างชื่อเสียงโดยไม่คำนึงถึงวิธีการแต่อย่างใด

จะเห็นได้ว่าค่านิยมของ "อโนมี" ที่เมอร์ตันและเดอรัคคาร์มกำหนดขึ้นมานั้นจะเหมือนกันในกรณีเป็นสภาวะทางสังคมที่ส่งผลกระทบต่อให้กฎระเบียบของสังคมสามารถควบคุมความต้องการของบุคคลได้เนื่องจากบุคคลนั้นมีความต้องการมากกว่าที่ตนเองสามารถหาได้ อย่างไรก็ตาม "อโนมี" ในความหมายของเมอร์ตันและเดอรัคคาร์มก็มีข้อแตกต่างกัน เดอรัคคาร์มมองว่า "อโนมี" นั้นเกิดขึ้นเฉพาะในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว แต่เมอร์ตันมองว่า "อโนมี" นั้นเกิดขึ้นตลอดเวลาในสังคมอเมริกาโดยเฉพาะกับบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ นอกจากนี้เมอร์ตันกับเดอรัคคาร์มยังมองสาเหตุของการเกิด "อโนมี" แตกต่างกันอีกด้วย เดอรัคคาร์มมองว่า ธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีกิเลสหรือความอยากอยู่ในตัวเมื่อสภาพเศรษฐกิจของสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้มนุษย์ปรับตัวดิ้นรนความอยากไม่ทันทำให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายหรือฆ่าตัวตายมากขึ้น ในขณะที่เมอร์ตันนำเสนอว่าความต้องการของมนุษย์ถูกกระตุ้นโดยวัฒนธรรมของสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันโครงสร้างทางสังคมเป็นตัวจำกัดวิธีการในการบรรลุความต้องการของมนุษย์หรือบุคคลบางกลุ่ม เป็นเหตุให้บุคคลเกิดความกดดันต่อ "อโนมี" และนำไปสู่การตอบโต้ต่อความกดดันในรูปแบบของพฤติกรรมอาชญากรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งจุดมุ่งหมายที่วัฒนธรรมของสังคมสร้างขึ้น (Orcutt, 1983)

ทฤษฎีความกดดันของเมอร์ตันได้อธิบายอัตราการกระทำผิดโดยทั่วไปในสหรัฐอเมริกา โดยการนำเอาปัจจัยทางสังคมมาอธิบายสาเหตุการเกิดพฤติกรรมอาชญากรรม ว่าโครงสร้างของสังคมอเมริกานั้นมีความขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกันของจุดมุ่งหมายทางสังคมกับวิธีการในการบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น 2 ประการ คือ ประการแรกมีการมุ่งเน้นเฉพาะจุดมุ่งหมายทางสังคม (ฐานะทางเศรษฐกิจ) โดยไม่คำนึงหรือเน้นถึงวิธีการที่ได้มา ประชาชนทุกคนจะเคยชินกับการกระตุ้นให้ได้รับความสำเร็จ โดยรัฐบาล โรงเรียน สื่อมวลชน โดยเฉพาะในวัฒนธรรมที่ว่าความสำเร็จทางวัตถุ และเงินเป็นตัววัดความมีสถานะภาพของบุคคล และประการที่สองโครงสร้างทางสังคมของอเมริกายังได้จำกัดหรือขัดขวางไม่ให้บุคคลบางกลุ่มได้รับโอกาสในการเดินไปสู่จุดมุ่งหมายทางสังคม ชนชั้นทุกระดับในประเทศต่างได้รับการปลูกฝังว่าทุกคนมีโอกาสจะได้รับความสำเร็จทุกคน แต่ในความเป็นจริงชนชั้นต่ำนั้นไม่มีโอกาสเท่าเทียมกับชนชั้นอื่นในโอกาส (สุจริต) ที่จะก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายทางสังคม ความขัดแย้งระหว่างจุดมุ่งหมายทางสังคมกับวิธีการในการบรรลุจุดมุ่งหมายนี้เองก่อให้เกิด "อโนมี" และนำความกดดันมาสู่ชนชั้นล่างของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งทำให้พวกเขาต้องได้ตอบกับความกดดันเหล่านี้ โดยการประกอบ

อาชญากรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งจุดมุ่งหมายทางสังคม (ความร่ำรวย) แม้ว่าวิธีการเหล่านี้จะผิดกฎหมายก็ตาม (Vold & Bernard, 1986) และต่อมาทฤษฎีของเมอร์ตันก็ได้รับการพัฒนาปรับปรุงเพื่อนำไปอธิบายกับพฤติกรรมอาชญากรรมของเยาวชนที่มาจากชนชั้นต่ำของสังคมจะเห็นว่า ทฤษฎีความกดดันทางสังคมของเมอร์ตัน มีสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ว่า มนุษย์จะเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้นทฤษฎีนี้จึงมุ่งหวังที่จะอธิบายเกี่ยวกับการที่โครงสร้างทางสังคมได้กระตุ้นหรือเร่งเร้าให้บุคคลมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานของสังคม นอกจากนี้เมอร์ตันยังเชื่อว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนหรืออาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ปกติ ที่บุคคลได้โต้ตอบหรือปรับตัวต่อความกดดันทางสังคมที่เกิดขึ้นกับบุคคล

1.3 องค์การอาชญากรรม (Organized Crime)

รุ่งกานต์ วัชรปรีดา ให้คำจำกัดความว่า องค์การที่ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งโดยมีหัวหน้าใหญ่คอยบงการสั่งงานลูกน้อง มีการแบ่งหน้าที่กันทำเป็นเครือข่ายจากระดับสูงไปยังระดับล่าง มีการควบคุมและวางระเบียบในการบังคับบัญชาสมาชิก และถ้าสมาชิกผู้ใดฝ่าฝืนมักจะได้รับโทษสถานหนัก ซึ่งบ่อยครั้งจะถึงแก่ชีวิต มีลักษณะเก็บความลับได้ดีมาก โดยลูกน้องจะสามารถรับผิดแทนหัวหน้าโดยสามารถตายแทนได้ การบังคับบัญชาของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์การนั้น หัวหน้าจะหลีกเลี่ยงการติดต่อโดยตรงกับผู้ร่วมงาน แต่จะมีผู้ช่วยซึ่งเป็นผู้รับคำสั่งข้อมูลจากหัวหน้าผ่านไปยังผู้ลงมือทำงาน ซึ่งผู้ลงมือทำงานที่แท้จริงจะไม่มีอำนาจในการตัดสินใจหรือได้รับคำสั่งการใด ๆ จากหัวหน้าโดยทั่วไปมักเป็นอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรธุรกิจ ทำให้เกิดการคอร์รัปชันทั้งทางภาคเอกชนและภาครัฐบาล โดยมีการประกอบกิจการที่ผิดกฎหมายหลายอย่าง เช่น การค้าประเวณี การพนันเสี่ยงโชค การค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น (รุ่งกานต์ วัชรปรีดา, 2547, น. 24)

มาร์แชล บี. คลินาร์ด และ ริชาร์ด ควินนีย์ (Marshall B. Clinard and Richard Quinney) ได้อธิบายพฤติกรรมอาชญากรองค์กร เป็นอาชญากรที่อยู่ในลักษณะขององค์การ เช่น พวกแก๊งค์มาเฟีย มีหัวหน้าแก๊งเป็นจ่าพ่อ จะแตกสาขาย่อยออกไป อาชญากรองค์กรนี้มักประกอบการค้าที่ผิดกฎหมาย โดยมีธุรกิจที่ถูกกฎหมายบังหน้า เป็นแก๊งที่มีอิทธิพล มีอำนาจบางที่อยู่เบื้องหลังนักการเมือง จึงเป็นอาชญากรองค์กรที่ยากแก่การทำลาย (สุดสงวน สุธีสร, 2546, น. 23)

แอล.เอส. ซานราเกอร์ และ เจ.เอฟ.ชอร์ท (L.S. Sanrager and J.F. Short, 1977, p. 407) ให้คำนิยามว่า การกระทำที่ผิดกฎหมาย หรือการละเว้นไม่ปฏิบัติที่เป็นการผิดกฎหมาย เป็นการกระทำที่เป็นไปตามเป้าหมายขององค์การที่บังเกิดผลกระทบในทางกายหรือทางเศรษฐกิจ อย่างร้ายแรงต่อลูกจ้าง พนักงาน ลูกค้า ผู้บริโภค หรือสาธารณชนทั่ว ๆ ไป (วิระพงษ์ บุญญภาส, 2544, น. 23)

ลาร์รี ซีเกล (Larry Siegel, 2000) อธิบายการรวมองค์การ เช่น พวกมาเฟีย เป็นการแบ่งงานกันทำอย่างมีระบบ ทุกคนจะรู้เฉพาะภาระงานของตนเอง โดยมีหัวหน้าเป็นผู้กำหนดว่าใครทำอะไร อย่างไร เท่านั้น ทุกคนต้องทำตามที่ได้รับมอบหมาย (สุดสงวน สุธีสร, 2546, น. 27)

องค์การสหประชาชาติ (United Nations) ได้ให้คำจำกัดความไว้ในบทบัญญัติแห่ง มาตรา 2 แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention Against Transnational Organized Crime) ค.ศ.2000 ว่า กลุ่มที่การจัดโครงสร้างของบุคคลสามคนหรือมากกว่าที่ดำรงอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่ง และมีการประสานการดำเนินงานระหว่างกัน โดยมีเป้าหมายในการประกอบอาชญากรรมร้ายแรงหนึ่งอย่าง หรือมากกว่า หรือในการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ทางการเงิน หรือผลประโยชน์ทางวัตถุอย่างอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมองค์การอาชญากรรมในประเทศไทย นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 รัฐบาลไทยได้ประกาศสงครามกับยาเสพติดอย่างจริงจังจากนโยบายดังกล่าวมีผลทำให้เกิดการตื่นตัวของระบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทั้งหลาย ทำให้ตัวเลขของผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีเพิ่มมากขึ้นเป็นจำนวนมาก ในขณะที่อาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ได้ก่อตัวและพัฒนาขึ้น ซึ่งอาจเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจากอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น การฟอกเงิน การคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐ การค้าผู้หญิงและเด็ก บ่อนการพนัน สื่อสิ่งพิมพ์และวีดิทัศน์ลามก การค้าอาวุธเถื่อน เป็นต้น

ลักษณะหนึ่งของรูปแบบอาชญากรรมที่ปรากฏ คือ อาชญากรรมที่กระทำในรูปแบบขององค์กรมีลักษณะเป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์เหนียวแน่นหรือเป็นในรูปของเครือข่ายเชื่อมโยงกันทางผลประโยชน์ลักษณะรูปแบบอาชญากรรมประเภทนี้จะมีความมั่นคงมากกว่าอาชญากรรมแบบอื่น ซึ่งประโยชน์ของอาชญากรรมนี้คือ การมีอำนาจทั้งทางด้านการเงิน เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ที่สามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้การก่ออาชญากรรมมีความสมบูรณ์และสามารถหลบเลี่ยงกฎหมายบ้านเมืองได้ง่าย

จุดเริ่มต้นของอาชญากรรมประเภทนี้ อาจเกิดจากความเชื่อถือเป็นส่วนบุคคลต่อกลุ่มหรือหัวหน้ากลุ่ม เช่นระบบอุปถัมภ์ ทุนนิยม รวมถึงระบบของการมีบุญคุณต่อกัน หรือเกิดจาก การข่มขู่ทำร้าย การล่อให้ติดยาเสพติด การล่อลวงให้ค้าประเวณี ซึ่งอยู่ภายใต้ภาวะของการบังคับให้ต้องเข้าร่วมขบวนการ ทั้งหมดนี้จะสามารถขยายผลไปสู่การดำเนินการที่ผิดกฎหมาย จะเห็นได้ว่าการกระทำผิดกฎหมายของบุคคลที่อยู่ในกลุ่มหรือเป็นเครือข่าย อาจเป็นการกระทำทั้งที่เป็นความสมัครใจและไม่สมัครใจ

ลักษณะการกระทำผิดขององค์กรอาชญากรรม ลักษณะพฤติการณ์การกระทำผิดที่เป็นลักษณะเป็นขบวนการ หรือมีการดำเนินการเป็นเครือข่าย(คำสั่งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติที่ 47/2546 เรื่อง กำชับการปฏิบัติในการจัดทำข้อมูลข่าวสารและการข่าวเกี่ยวกับแก๊งผู้มีอิทธิพล) ต้องประกอบด้วย

1. ตัวการหรือแกนนำแก๊งผู้มีอิทธิพล และ
2. กองกำลังหรือเครื่องมือ ได้แก่ มือปืนรับจ้าง นักเลงหัวไม้ ผู้ประสานงานการทำผิดกฎหมาย และ
3. แนวร่วมหรือผู้สนับสนุน ได้แก่ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักการเมือง หรือบุคคลที่สมคบ สนับสนุน หรือช่วยเหลือการกระทำผิดดังกล่าว (นันทิ จิตสว่าง, 2547, น. 8)

ลักษณะความสัมพันธ์ของอาชญากรในองค์กรอาชญากรรม การรวมตัวกันเป็นกลุ่มเป็นสิ่งที่เป็ธรรมชาติของคนซึ่งเป็นสัตว์สังคม ซึ่งการรวมกลุ่มจะทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยของปัจเจกบุคคล แต่ในทางกลับกันหากการรวมกลุ่มนั้นมีจุดประสงค์เพื่อการกระทำผิดหรือการละเมิดหรือผิดกฎหมาย จะทำให้เกิดอาชญากรรมที่ร่วมกันกระทำผิดในลักษณะองค์กร

องค์กรอาชญากรรมที่พบเห็นเด่นชัดในประเทศไทย เช่น กลุ่มผู้มีอิทธิพล กลุ่มลักลอบค้ายาเสพติด กลุ่มจัดหาเพื่อการค้าเด็กและสตรี ซึ่งจะเห็นได้ว่าลักษณะความสัมพันธ์หรือความเชื่อมโยงของอาชญากรแต่ละคน หรือกลุ่มอาชญากรแต่ละกลุ่ม จะมีความแตกต่างกันในหน้าที่ หากเปรียบองค์กรอาชญากรรมเป็นร่างกายมนุษย์จะสามารถแบ่งหน้าที่การดำเนินงานและความสัมพันธ์ได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. กลุ่มศูนย์กลาง (Center/Internal Group) กลุ่มนี้เปรียบเสมือนเป็นหัวสมอง ลักษณะเด่นของกลุ่มนี้คือ การวางแผน ในการดำเนินกิจกรรมหลักที่ผิดหรือละเมิดหรือผิดกฎหมายโดยส่วนใหญ่จะเกิดจากกลุ่มนี้ มีเป็นการจัดลำดับชั้นการบังคับบัญชาอย่างชัดเจนที่สุด
- อาชญากรในกลุ่มนี้ เช่น นักธุรกิจหรือผู้นำท้องถิ่นที่เป็นเจ้าพ่อ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐนักการเมืองที่เป็นแกนนำในการก่ออาชญากรรม เป็นต้น

2. กลุ่มแรงงาน (Labor Group) กลุ่มนี้เปรียบเสมือนเป็นแขน ขาของกลุ่มแรกลักษณะเด่นของกลุ่มนี้จะเน้นการทำงานที่ก่อให้เกิดการดำเนินงานเป็นรูปธรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักของกลุ่มแรก อีกทั้งการดำเนินการของอาสาสมัครในกลุ่มนี้จะต้องสัมผัสหรือเผชิญหน้ากับบุคคลภายนอกหรือเหยื่อในสังคมมากที่สุด

อาสาสมัครในกลุ่มนี้ เช่น กลุ่มมือปืน กลุ่มบุคคลที่ไปเปรียบเก็บค่าคุ้มครองกับประชาชน ผู้ล่าเหยี่ยวเสพติดหรือของผิดกฎหมาย เป็นต้น

3. กลุ่มสนับสนุน (Support Group) กลุ่มนี้เปรียบเสมือนเป็นกระแสโลหิต ตัวภูมิภาคมีคัมภีร์ในร่างกายมนุษย์ ลักษณะเด่นของกลุ่มนี้จะเน้นที่การให้การสนับสนุนจากสถานะของผู้สนับสนุนที่มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรอาสาสมัครเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่มีอุปสรรค หรืออาจจะหมายถึงลูกค้าที่เข้ามาร่วมในองค์กรก็ได้

อาสาสมัครในกลุ่มนี้ เช่น ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักการเมือง หรือบุคคลที่สมคบ สนับสนุน หรือช่วยเหลือการกระทำผิดดังกล่าว และผู้เสพที่เป็นผู้ค้ายาเสพติดรายย่อย เป็นต้น

1.4 ผู้มีอิทธิพล (Influential Person)

ผู้มีอิทธิพล หมายถึง บุคคลที่มีตำแหน่งสูงสุดในโครงสร้างขององค์กร เป็นผู้ออกคำสั่งในการประกอบกิจการต่าง ๆ และคอยรับรายได้และผลประโยชน์จากการกระทำขององค์กร ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายและถูกกฎหมาย ดังนั้น จึงหมายถึง บุคคลที่มีความเหนือกว่าบุคคลอื่นในด้านอำนาจ เกียรติยศ ชื่อเสียง และความมั่นคงอย่างหนึ่งอย่างใด หรือทั้งสามประการรวมกัน และให้หมายความรวมถึงความสามารถในการใช้อำนาจนอกระบบบงการให้ผู้อื่นกระทำการหรือไม่กระทำการในทางที่ไม่ชอบธรรมหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อแสวงหารายได้และผลประโยชน์ (สนม อุไรรักษ์, 2531, น. 4)

ผู้มีอิทธิพลในประเทศไทย รัฐบาลไทย โดยสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ให้ความหมายของผู้มีอิทธิพลและพฤติกรรมที่เข้าข่ายผู้มีอิทธิพล(คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 139/2546 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2546) ไว้ดังนี้ ผู้มีอิทธิพล หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตนด้วยการกระทำการด้วยตนเองหรือใช้ จ้างวาน สนับสนุนการกระทำใด ๆ ที่ผิดกฎหมายหรืออยู่เหนือกฎหมาย ซึ่งโดยปกติพฤติกรรมดังกล่าวเป็นความผิดอาญาอยู่แล้ว แต่ผลของการกระทำนั้นเป็นการคึกคะนองส่งผลกระทบต่อสังคม ก่อให้เกิดความรำคาญ ความเสียหาย ความหวาดกลัว หรือสร้าง

เครือข่ายขยายผลซึ่งบ่อนทำลายเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ผู้มีอิทธิพล อาจมีการดำเนินการเป็นเครือข่าย ประกอบด้วยผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลัง กองกำลังหรือเครื่องมือ (มือปืนรับจ้าง บริวาร) แนวร่วมหรือผู้สนับสนุน (ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักการเมืองระดับต่าง ๆ)

พฤติกรรมที่เข้าข่ายผู้มีอิทธิพลที่สำคัญ ได้แก่

1. ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
2. ผู้มีอิทธิพลในการฉ้อราษฎร์ และขัดขวางการเสนอข่าว/แข่งขันราคาในการประมูลงานของทางราชการ
3. ผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากคิวรถจักรยานยนต์ และรถยนต์รับจ้างผิดกฎหมาย
4. ผู้มีอิทธิพลรับผลประโยชน์จากโรงงาน ร้านค้า สถานบริการ และสถานประกอบการต่าง ๆ
5. ผู้มีอิทธิพลลักลอบขนสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน น้ำมันปาล์มเถื่อน บุหรี่/สุราเถื่อน และรับใกล้เคียงการนำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย
6. ผู้มีอิทธิพลลักลอบจัดให้มีบ่อนการพนัน โต๊ะพนันบอล หวยใต้ดิน จับยี่กี ตู๋ม้า ตู๋ม้าจักรกลไฟฟ้าผิดกฎหมาย
7. ผู้มีอิทธิพลค้าหญิงและเด็ก บังคับค้าประเวณี โสเภณีเด็ก
8. ผู้มีอิทธิพลลักลอบนำคนเข้า-ออก และอยู่มนราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย
9. ผู้มีอิทธิพลขัองไหลออกวงประชาชนไปทำงานต่างประเทศ
10. ผู้มีอิทธิพลหลอกลวงต้มตุ๋นนักท่องเที่ยว
11. ผู้มีอิทธิพลรับจ้าง
12. ผู้มีอิทธิพลรับจ้างทวงหนี้ด้วยการข่มขู่หรือใช้กำลัง
13. ผู้มีอิทธิพลลักลอบค้าอาวุธ
14. ผู้มีอิทธิพลที่บุกรุกที่ดินสาธารณะหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
15. ผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากการรับใกล้เคียงหรือคุ้มครองการกระทำผิดบนเส้นทางหลวงและหรือเส้นทางสาธารณะ

จากลักษณะของประเภทต่าง ๆ ที่กำหนด จะเห็นได้ว่าจะต้องมีการดำเนินการเป็นกลุ่ม ขบวนการ ดังนั้น ผู้มีอิทธิพลโดยส่วนมากจะมีลักษณะเป็นอาชญาอากรรมองค์กรนั่นเอง (นัทธี จิตสว่าง, 2547, น. 9)

2. สภาพปัญหาอาชญากรรมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 2.2

จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชมเยือนของจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2537-2539

รายการ	2537 (1994)	2538 (1995)	2539 (1996)
จำนวนโรงแรม (แห่ง)	264	235	277
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	17,426	18,454	18,590
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน	2,119,058	2,303,772	2,290,735
ชาวไทย	526,473	691,351	673,197
ชาวต่างประเทศ	1,592,585	1,612,421	1,617,538
จำนวนนักท่องเที่ยว	2,093,192	2,272,257	2,257,305
ชาวไทย	505,298	664,350	644,670
ชาวต่างประเทศ	1,587,894	1,607,907	1,612,635
จำนวนนักท่องเที่ยว	25,871	31,515	33,430
ชาวไทย	21,180	27,001	28,527
ชาวต่างประเทศ	4,691	4,514	4,903

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต

สถิติอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2547

นักท่องเที่ยวเป็นผู้เสียหาย / ผู้กล่าวหาในคดี

- ประทุษร้ายต่อชีวิตและร่างกาย จำนวน 6 ราย
- ประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน จำนวน 33 ราย

- อุบัติเหตุ	จำนวน 2 ราย	ตาย 2 คน
- เสียชีวิตโดยไม่ทราบสาเหตุ	จำนวน 4 ราย	
นักท่องเที่ยวยเป็นผู้ต้องหาในคดี		
- อาญา	จำนวน 68 ราย	75 คน
- จราจร	จำนวน 115 ราย	115 คน
- ยาเสพติด	จำนวน 12 ราย	12 คน
- คนเข้าเมือง	จำนวน 1,668 ราย	1,767 คน
- ความผิดอื่น ๆ	จำนวน 54 ราย	64 คน
ข้อมูลจาก สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		

ตารางที่ 2.3

สถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นของจังหวัดภูเก็ต ในเดือน ธันวาคม 2546
และธันวาคม 2547

ประเภทความผิด	ธันวาคม 2546	ธันวาคม 2547
	จำนวนที่เกิดขึ้น (ราย)	จำนวนที่เกิดขึ้น (ราย)
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ		
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	3	2
1.2 ปล้นทรัพย์	0	2
1.3 ชิงทรัพย์ (รวม)	3	1
1.4 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0
1.5 วางเพลิง	0	0
รวม	6	5
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ		
2.1 ฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา	3	2
2.2 ฆ่าผู้อื่น โดยไม่เจตนา	1	0
2.3 ทำให้ตายโดยประมาท	0	0
2.4 พยายามฆ่า	6	6
2.5 ทำร้ายร่างกาย	22	27

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ประเภทความผิด	ธันวาคม 2546	ธันวาคม 2547
	จำนวนที่เกิดขึ้น (ราย)	จำนวนที่เกิดขึ้น (ราย)
2.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	1	4
รวม	33	39
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์		
3.1 ลักทรัพย์	40	52
3.2 ชิงทรัพย์	7	1
3.3 รีดเอาทรัพย์	0	0
3.4 กรรโชกทรัพย์	0	0
3.5 ชิงทรัพย์ (รวม)		
- บาดเจ็บ	2	0
- ไม่บาดเจ็บ	1	1
3.6 ปล้นทรัพย์	0	2
3.7 รับของโจร	0	0
3.8 ทำให้เสียทรัพย์	6	5
รวม	56	61
4. คดีที่น่าสนใจ		
4.1 โจรกรรมรถจักรยานยนต์	19	3
4.2 โจรกรรมรถยนต์	0	0
4.3 โจรกรรม โค-กระบือ	0	0
4.4 โจรกรรมเครื่องมือเกษตร	0	0
4.5 ปล้น-ชิงรถยนต์โดยสาร	0	0
4.6 ปล้น-ชิงรถยนต์แท็กซี่	0	0
4.7 ข่มขืนและฆ่า	0	0
4.8 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0
4.9 ช้อโกง	7	5

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

ประเภทความผิด	ธันวาคม 2546	ธันวาคม 2547
	จำนวนที่เกิดขึ้น (ราย)	จำนวนที่เกิดขึ้น (ราย)
4.10 ยักยอก	4	9
รวม	30	17
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย		
5.1 อาวุธปืน		
- อาวุธปืนธรรมดา	13	12
- อาวุธปืนสงคราม	1	0
5.2 การพนัน		
- การพนันทั่วไป	56	68
- การพนันสลากกินรวบ	56	36
5.3 ยาเสพติด	61	48
5.4 ปราบการค้าประเวณี	50	23
5.5 มีและเผยแพร่วัตถุลามก	5	2
รวม	242	189

ที่มา: สถิติคดีอาญาของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภิรมย์ บุญรอดพานิช (2531, น. บทคัดย่อ) การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงความรู้สึกรู้สึกของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อความปลอดภัย และปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทย ตลอดจนการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องและพัฒนาปัจจัยที่ผลต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมายที่รัฐบาลได้วางไว้ อันจะนำมาซึ่งรายได้มาสู่ประเทศชาติโดยส่วนรวมต่อไป

วิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม ประชากรที่ทำการศึกษาคือนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางออกจากประเทศไทยที่ท่าอากาศยานกรุงเทพ โดยสายการบินต่าง ๆ จำนวน 271 ราย

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาอาชญากรรมในประเทศไทยไม่ใช่ปัญหาที่ร้ายแรง และหากมีโอกาสจะเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีก

นอกจากนี้ ยังพบว่าในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเพศหญิงมีความไม่ปลอดภัยมากกว่าเพศชาย ในด้านอายุนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีอายุเกินกว่า 55 ปี จะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในระหว่างเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากกว่านักท่องเที่ยวยุโรปทุกกลุ่มอายุ ซึ่งเป็นกลุ่มอายุน้อยกว่า 55 ปี ทั้งสิ้น สำหรับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เคยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากกว่าครึ่งหนึ่ง มีความรู้สึกปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากกว่าผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก

ผลของการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานภาครัฐบาลและเอกชน จนสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้เป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้น ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรที่จะได้ดำเนินการตามแนวทางและนโยบายที่วางไว้อย่างต่อเนื่องต่อไป

แต่อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่คาดว่าจะประสบปัญหาอาชญากรรมในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ปี 2530 มีจำนวนถึง 2 แสนคน และนักท่องเที่ยวเหล่านี้ จะเป็นผู้กระจายข่าวให้ผู้อื่นทราบถึงประสบการณ์ในการประสบอาชญากรรมในประเทศไทยและการปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้องภายหลังเกิดเหตุ นอกจากนี้ สื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ยังเป็นแหล่งสารนิเทศที่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศได้รับข่าวอาชญากรรมในประเทศไทยสูงที่สุด ดังนั้นปัญหาอาชญากรรมจึงมีแนวโน้มที่จะเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในประเทศไทยในอนาคตอันใกล้นี้ อนึ่ง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศกลุ่มตัวอย่างได้ประสบปัญหาที่สร้างความไม่ประทับใจและความรู้สึกเดือดร้อนรำคาญ ได้แก่ ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาความไม่สะอาดของบ้านเมืองและขอทานตามถนน ซึ่งควรได้รับการแก้ไขเช่นกัน

ตำรวจท่องเที่ยวซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้น เพื่อรองรับภารกิจพิเศษเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ต้องเป็นหน่วยงานหลักที่รับหน้าที่แก้ปัญหาดังกล่าวตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาโดยการเน้นแผนการปฏิบัติทั้งในด้านการหาข้อมูลข่าวสาร, แผน

ประทุษกรรมของคนร้าย, การตรวจตราป้องกันเหตุ, กวาดล้างอาชญากรรมและจับกุมเหล่า
 มิจฉาชีพเป็นครั้งคราว, สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างเฉียบขาดแล้วรวบรวมพยานหลักฐาน
 ให้แน่นหนา, ขอความร่วมมือกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวให้มีส่วนร่วมในการป้องกัน
 เหตุร้ายที่เกิดกับนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และวางมาตรการมิให้กลุ่มผู้ประกอบการดังกล่าว
 เอาัดเอาเปรียบในการเสนอขายสินค้าและบริการ, การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและ
 บรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวที่ประสบเหตุร้ายต่าง ๆ เพื่อสกัดกั้นการกระจายข่าวในแ่ง
 ลบซึ่งจะมีผลเสียหายต่อภาพพจน์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ประการสุดท้ายได้แก่การให้
 บริการและการอำนวยความสะดวกตลอดจน ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแก่นักท่อง
 เที่ยวระหว่างประเทศ ในการปฏิบัติทุกประการดังกล่าวข้างต้นนี้ จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
 ภายใต้อำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามกำลังและความสามารถที่มีอยู่ในขณะนี้

นอกจากนี้แล้ว หน่วยงานตำรวจท่องเที่ยวเองควรได้มีการเตรียมการในการจัด
 โครงสร้างองค์กรกำลังพล คุณภาพของบุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ เครื่องมือเครื่องใช้ให้
 เพียงพอที่จะรองรับภารกิจการรักษาความปลอดภัย และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
 ระหว่างประเทศที่จะเพิ่มจำนวนตามการขยายตัวของการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตาม
 นโยบายของรัฐบาล โดยการจัดให้มีการวิเคราะห์หาประมาณงานและความเหมาะสมของรูปแบบ
 ของหน่วยงานตำรวจท่องเที่ยวที่เหมาะสมอย่างมีระบบเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่
 เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยต่อไป

วิสุทธิ ศรีคง (2535, น. บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว
 เกี่ยวต่อปัญหาอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยวบนเกาะสมุยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบความคิดเห็น
 ของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ผู้มีอาชีพบริการและตำรวจ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้
 เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวบนเกาะสมุยเกี่ยวกับสาเหตุ และลักษณะการเกิดปัญหาอาชญากรรม
 ตลอดถึงการดำเนินการป้องกันปราบปรามและแนวทางแก้ไขปัญหาอาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยว
 บนเกาะสมุยโดยเก็บข้อมูลการวิจัยในแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่กล่าวมาแล้ว รวม 323 ราย
 สรุปผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นอาชญากรรมที่เกิดกับ
 นักท่องเที่ยวมากและมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวบนเกาะสมุย เป็นอันดับหนึ่ง
2. ส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่ากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมีไม่เพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับ
 ปริมาณและความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวบนเกาะสมุย

3. ส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าการป้องกันตนเองของนักท่องเที่ยวจากอาชญากรรมบนเกาะสมุยค่อนข้างต่ำรวมถึงการเผยแพร่ข่าวสารอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวได้รู้แนวทางป้องกันอาชญากรรมการให้ความร่วมมือของประชาชน และผู้คนในท้องถิ่นในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ป้องกันอาชญากรรม(ที่เกิดกับนักท่องเที่ยว) มีน้อยหรือในการให้ข่าวสารเป็นพยานในคดีที่เกิดกับนักท่องเที่ยวมีน้อย

4. ส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าปัญหาการพนันและยาเสพติด มีผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยวบนเกาะสมุย ค่อนข้างมาก

5. ส่วนใหญ่ในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดกับนักท่องเที่ยวบนเกาะสมุย ค่อนข้างต่ำ

6. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาขึ้นไปและกลุ่มอาชีพบริการมีความเชื่อมั่นน้อยที่สุด ในการปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่เกิดต่อนักท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจบนเกาะสมุย อย่างมีนัยสำคัญ

4. กรอบแนวคิดในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ปัจจัยภูมิหลัง

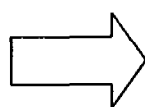
- เพศ
- อายุ
- อาชีพ
- รายได้
- การศึกษา
- เวลาทำงาน

ทัศนะเกี่ยวกับ

- อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
- องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

ตัวแปรตาม

ผลกระทบขององค์การ
อาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล
ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำกัดขอบเขตพื้นที่การศึกษาเฉพาะทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตที่เกิดจากองค์ประกอบอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในจังหวัดภูเก็ต โดยผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาจากมุมมองของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ภายในจังหวัดภูเก็ต และบรรดาผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต โดยผู้ประกอบการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว 5 ประเภท ตามที่ได้ปรากฏในคำนิยามศัพท์ของคำว่า "อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว" ตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2524 " คือ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว ธุรกิจธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการและสถานตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว และธุรกิจการกีฬา สำหรับนักท่องเที่ยว ส่วนเจ้าหน้าที่ศึกษาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ตำรวจท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองต่างๆในจังหวัดภูเก็ต

รูปแบบการวิจัย

การศึกษานี้จะเป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยทำการศึกษาใน 2 ลักษณะ คือ

1. ค้นคว้าศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากหนังสือ เอกสาร บทความ วิชานิพนธ์และผลงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้อง
2. การศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Survey) โดยการเก็บข้อมูลโดยอาศัยแบบสอบถาม ศึกษาจากประชากร และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิของจังหวัดภูเก็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยภาคสนาม

ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ในการศึกษาทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตที่เกิดจากขององค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล นั้น ผู้ศึกษาวิจัย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามประกอบด้วยคำถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน การศึกษาสูงสุด ความรู้ความเข้าใจต่อองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล ประสบการณ์ในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล ที่มีอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องผลกระทบต่ออันเกิดจาก องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องสัมผัส ได้แก่ รูปแบบขององค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มี การเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันขององค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ความรุนแรงของปัญหาที่เกิดจากผลกระทบ ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่งผลอย่างไรต่ออาชีพในด้านที่ตนเองประกอบอยู่

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับผลกระทบขององค์กรอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเพื่อหาแนวทางแก้ไขซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม หรือผู้ให้ข้อมูล มองเห็นถึงความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา

โดยเมื่อสร้างแบบสอบถามออกมาแล้วจะนำไปทดสอบ เพื่อวัดประสิทธิภาพของเครื่องมือโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบโดยละเอียดก่อน และนำมาแก้ไขปรับปรุง และเมื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วจึงนำไปทดสอบกับกลุ่มประชากรตัวอย่างก่อน (Pretest) เพื่อทดลองเครื่องมือก่อนที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งหลังจากทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแล้วได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 จากนั้นหาข้อบกพร่องของเครื่องมืออีกครั้งหนึ่งแล้วดำเนินการแก้ไขจนเป็นที่ยอมรับในประสิทธิภาพของเครื่องมือแล้วจึงใช้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากประชากรเป้าหมายจริง จำนวนทั้งหมด 400 คน จากจำนวนที่มีอยู่ตามตารางที่ 2 ประกอบกับเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอยู่ประมาณ 4,000 คน

ในการศึกษาเชิงลึกอีกส่วนหนึ่งผู้ศึกษาได้ใช้การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ ซึ่งทำงานอยู่ในจังหวัดภูเก็ตเพื่อศึกษาถึงทัศนคติมุมมองตลอดจนแนวความคิดในด้านต่าง ๆ ของผู้ให้ข้อมูล เพื่อนำมาทำการศึกษา โดยการเสนอเรื่องขออนุญาตเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และทำการสัมภาษณ์ในลักษณะเป็นกันเองเพื่อความรู้สึกที่ไม่ตึงเครียดเกินไปในขณะที่ทำการเก็บข้อมูล

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ประกอบด้วยลักษณะข้อความคำถาม 2 รูปแบบ คือ

1. ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้เทคนิคการวัดความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลแบบ Linkert Scale โดยเรียบเรียงข้อความที่จะศึกษาประกอบด้วยข้อความในเชิงบวก (Positive Item) และสร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งคำตอบออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยการให้คะแนนจะเป็นไปตามระดับของความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล

ข้อความที่เรียบเรียงเพื่อวัดความคิดเห็นในเชิงนิมาน (Positive Item) ค่าคะแนนจะเป็นดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วย	มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 4
ไม่แน่ใจ	มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1

เกณฑ์คะแนนของค่าเฉลี่ยแบ่งออกเป็นลักษณะความคิดเห็น 3 ระดับ กล่าวคือ

ค่าเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง มีความคิดเห็นในทางไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 2.34–3.67 หมายถึง มีความคิดเห็นในทางเห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.68–5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นในทางเห็นด้วยมาก

2. ข้อเสนอแนะที่ให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

รูปแบบของการสัมภาษณ์

ผู้ศึกษาได้เดินทางลงศึกษาในพื้นที่ศึกษา โดยได้ทำการติดต่อเข้าพบขอสัมภาษณ์เก็บข้อมูลในลักษณะที่เป็นทางการ จากการติดต่อและยื่นหนังสือของโครงการการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้ศึกษาได้ใช้การสัมภาษณ์ในรูปแบบที่เป็นการสนทนากันถึงปัญหาที่ทำการศึกษา ในลักษณะที่เป็นกันเองทั้งยังขอความคิดเห็นและมุมมอง พร้อมทั้งความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ทำการศึกษาด้วย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วยผู้ให้ข้อมูลแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย
 - กลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นการศึกษาในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่ของ
 - 1) กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
 - 2) เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจท่องเที่ยว
 - 3) เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
 - กลุ่มเจ้าหน้าที่ด้านการปกครองภายในจังหวัดภูเก็ต
 - 1) องค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดภูเก็ต
 - 2) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ต
 - 3) ข้าราชการในจังหวัดภูเก็ต
 - 4) เจ้าหน้าที่ด้านอื่น ๆ
2. ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต 5 ประเภท ได้แก่
 - ธุรกิจนำเที่ยว
 - ธุรกิจโรงแรมนักท่องเที่ยว
 - ธุรกิจภัตตาคาร ร้านอาหาร สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศสำหรับนักท่องเที่ยว
 - ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือขายสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว
 - ธุรกิจการกีฬา สำหรับนักท่องเที่ยว

ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาจากผู้ประกอบการที่เปิดดำเนินกิจการแล้วภายหลังเกิดเหตุธรณีวิบัติ โดยได้เลือกเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านต่างๆดังกล่าวซึ่งมีจำนวนดังตารางที่ 2 และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีอยู่ประมาณ 3,000 คน รวมทั้งหมดประมาณ 4,000 จากการแจกแบบสอบถามและขอรับคืน จำนวน 400 ชุด โดยได้รับกลับคืนมาทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้ศึกษาวิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. การหาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สูตร

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือค่ามัธยฐานเลขคณิต ใช้วิเคราะห์ในส่วนที่เป็นข้อคำตอบของคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale ของ Likert) ทุกข้อเพื่อหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักของความคิดเห็นของประชากร โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{n}$$

$$\bar{X} = \text{คะแนนเฉลี่ย}$$

$$n = \text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}$$

$$f = \text{จำนวนความถี่ของแต่ละคำตอบ}$$

เมื่อ

$$X = \text{ค่าของน้ำหนักในแต่ละข้อ คิดเป็น 5, 4, 3, 2, 1}$$

3. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อหาค่าการกระจายน้ำหนักคำตอบ โดยใช้สูตร

$$SD = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{n} - \left(\frac{\sum fX}{n}\right)^2}$$

$$\text{เมื่อ } X = \text{ค่าของน้ำหนักในแต่ละข้อ}$$

$$n = \text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}$$

$$f = \text{จำนวนความถี่ของแต่ละข้อ}$$

การวิเคราะห์ข้อมูลและการเสนอการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยการแจกแจงและการจัดทำข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ประมวลผล เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าการกระจายน้ำหนักคำตอบและเสนอผลการวิจัยในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยวิธีพรรณนาการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Qualitative Method) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยจะใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยโปรแกรม SPSS

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

จากศึกษาทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยจัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นเจ้าของหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตและผู้ประกอบการซึ่งดำเนินกิจการอยู่ในจังหวัดภูเก็ต โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 400 ชุด โดยแบ่งเป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 200 ชุด และผู้ประกอบการ จำนวน 200 ชุด และได้รับแบบสอบถามคืนมารวมทั้งหมด จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังทางสังคม

ส่วนที่ 2 ทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 แนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังทางสังคม

จากการศึกษา ปัจจัยภูมิหลังทางสังคมของกลุ่มประชากร ได้แก่ อาชีพ ประเภทธุรกิจ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจ

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามอาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการ
ท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	99	24.75
ธุรกิจร้านอาหาร	49	12.25
ธุรกิจขายของที่ระลึกและสินค้า	47	11.75
ธุรกิจนำเที่ยว	42	10.5
ธุรกิจโรงแรม	38	9.5
องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	28	7
ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง	26	6.5
ตำรวจท่องเที่ยว	23	5.75
ธุรกิจการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว	17	4.25
ข้าราชการฝ่ายปกครองจังหวัดภูเก็ต	16	4
อื่น ๆ	15	3.75
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 ศึกษาเกี่ยวกับอาชีพของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 24.75 เป็นตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ตและรองลงมาร้อยละ 12.25 เป็นธุรกิจร้านอาหาร ร้อยละ 11.75 เป็นธุรกิจขายของที่ระลึกและสินค้า ร้อยละ 10.5 เป็นธุรกิจนำเที่ยว ร้อยละ 9.5 เป็นธุรกิจโรงแรม ร้อยละ 7 เป็นเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 6.5 เป็นตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ร้อยละ 5.75 เป็นตำรวจท่องเที่ยว ร้อยละ 4.25 เป็นธุรกิจการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ร้อยละ 4 เป็นข้าราชการฝ่ายปกครองจังหวัดภูเก็ต และอื่น ๆ ร้อยละ 3.75 ซึ่งจำนวนของประชากรดูได้จากตารางที่ 2

ตารางที่ 4.2

จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มประชากรจำแนกตามเพศของผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อ
การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	276	69
หญิง	124	31
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.2 ศึกษาเกี่ยวกับเพศของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 69 เป็นเพศชายและรองลงมาร้อยละ 31 เป็นเพศหญิง ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามอายุของผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อ
การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	3	0.75
20-30 ปี	139	34.75
31-40 ปี	169	42.25
41-50 ปี	77	19.25
สูงกว่า 50 ปี	12	3
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 ศึกษาเกี่ยวกับอายุของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 42.25 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี รองลงมาร้อยละ 34.75 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 19.25 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 3 มีอายุสูงกว่า 50 ปี และ ร้อยละ 0.75 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	9	2.25
มัธยมศึกษา	114	28.5
อนุปริญญา	69	17.25
ปริญญาตรี	168	42
ปริญญาโท	34	8.5
ปริญญาเอก	6	1.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.4 ศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 42 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 28.5 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 17.25 จบการศึกษาระดับอนุปริญญา ร้อยละ 8.5 จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาโท และร้อยละ 1.5 จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามรายได้ของผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อ
การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4	1
5,000-10,000 บาท	61	15.25
10,001-15,000 บาท	144	36
15,001-20,000 บาท	81	20.25
สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	110	27.5
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.5 ศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกตามรายได้ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 36 มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท รองลงมาร้อยละ 27.5 มีรายได้สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 20.25 มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 15.25 มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท และร้อยละ 1 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรจำแนกตามระยะเวลาในการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการทำงานที่เกี่ยวข้องของจังหวัดภูเก็ต

อายุราชการ	จำนวน	ร้อยละ
1-5 ปี	92	23
6-10 ปี	137	34.25
11-15 ปี	103	25.75
16-20 ปี	44	11
20 ปีขึ้นไป	24	6
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.6 ศึกษาเกี่ยวกับการจำแนกตามระยะเวลาในการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการทำงานที่เกี่ยวข้องของจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 34.25 มีระยะเวลาในการทำงานระหว่าง 6-10 ปี รองลงมาร้อยละ 25.75 มีระยะเวลาในการทำงานระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 23 มีระยะเวลาในการทำงานระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 11 มีระยะเวลาในการทำงานระหว่าง 16-20 ปี และร้อยละ 6 มีระยะเวลาในการทำงานตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่เกิดจากองค์การอาชญากรรม
และผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของกลุ่ม
ประชากรต่อปัญหาองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกับผล
กระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตมักมีลักษณะเป็นกลุ่มแก๊งค์ คือ มีผู้ร่วมกระทำการตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	41.5 (166)	39.25 (157)	8.5 (34)	10.75 (43)	-	4.12	.959	มาก
2. ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	37.5 (150)	44 (176)	9.5 (38)	8.75 (35)	0.25 (1)	4.10	.914	มาก
3. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่มีผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง	26.5 (106)	43.75 (175)	14.55 (58)	14.75 (59)	0.5 (2)	3.81	1.00	มาก

จากตารางที่ 4.7 การศึกษาเกี่ยวกับ ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบที่เกิดจาก องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พบว่า

1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตมักมีลักษณะเป็นกลุ่มแก๊งค์ กลุ่มประชากร ร้อยละ 41.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา ร้อยละ 39.5 เห็นด้วย ร้อยละ 10.75 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 8.5 ไม่แน่ใจ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตมักมีลักษณะเป็นกลุ่มแก๊งค์ ในระดับมาก

2. ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดในจังหวัดภูเก็ตส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กลุ่มประชากร ร้อยละ 44 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 37.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 9.5 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 8.75 ไม่เห็นด้วยและร้อยละ 0.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดในจังหวัดภูเก็ตส่งผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในระดับมาก

3. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่มีผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง กลุ่ม ประชากร ร้อยละ 43.75 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 26.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14.75 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 14.55 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 0.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่มีผู้มี อิทธิพลอยู่เบื้องหลัง ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของกลุ่ม
ประชากร จำแนกตามประเภทของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
1. อาชญากรรม ประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์	39.5 (158)	48.8 (195)	5 (20)	6 (24)	0.75 (3)	4.20	.845	มาก
2. อาชญากรรม ประเภทที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย	34.25 (137)	51 (204)	6.25 (25)	8 (32)	0.5 (2)	4.10	.872	มาก
3. อาชญากรรม ประเภทที่เกี่ยวกับเกี่ยว กับเพศ	28 (112)	46 (184)	14 (56)	10.5 (42)	1.5 (6)	3.89	.982	มาก
4. อาชญากรรมที่มุ่ง หวังต่อการก่อการร้าย	25.25 (101)	42.5 (170)	17.8 (71)	11.25 (45)	3.25 (13)	3.75	1.05	มาก
5. อาชญากรรมที่ กระทำโดยเจ้าหน้าที่ ของรัฐ	22.5 (90)	37.8 (151)	20.3 (81)	17 (68)	2.5 (10)	3.61	1.08	ปาน กลาง
6. อาชญากรรม ประเภทที่เกี่ยวกับยา เสพติด	22.25 (89)	42.3 (169)	22.3 (89)	12 (48)	1.25 (5)	3.72	.981	มาก
7. อาชญากรรมที่ กระทำโดยผู้มีอิทธิพล	20.5 (82)	39.5 (158)	22 (88)	15.25 (61)	2.75 (11)	3.60	1.06	ปาน กลาง
8. อาชญากรรมที่ส่งผล เสียต่อสิ่งแวดล้อม	19 (76)	44.3 (177)	20.3 (81)	14.25 (57)	2.25 (9)	3.64	1.01	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.8 การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับประเภทของอาชญากรรมด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กลุ่มประชากร พบว่า

1. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มประชากร ร้อยละ 48.8 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 39.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 5 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 0.75 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ในระดับมาก

2. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย กลุ่มประชากร ร้อยละ 51 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 34.25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 8 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 6.25 ไม่แน่ใจ และ ร้อยละ 0.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย ในระดับมาก

3. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับเกี่ยวกับเพศ กลุ่มประชากร ร้อยละ 46 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 28 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 10.5 ไม่เห็นด้วย และ ร้อยละ 1.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับเพศ ในระดับมาก

4. อาชญากรรมที่มุ่งหวังต่อการก่อการร้าย กลุ่มประชากร ร้อยละ 42.5 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 25.25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 17.8 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 11.25 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 3.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมที่มุ่งหวังต่อการก่อการร้าย ในระดับมาก

5. อาชญากรรมที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ กลุ่มประชากร ร้อยละ 37.8 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 22.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 20.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 17 ไม่เห็นด้วย และ ร้อยละ 2.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับมาก

6. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับยาเสพติด กลุ่มประชากร ร้อยละ 42.3 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 22.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 22.25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 12 ไม่เห็นด้วย และ ร้อยละ 1.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวกับยาเสพติด ในระดับมาก

7. อาชญากรรมที่กระทำโดยผู้มีอิทธิพล กลุ่มประชากร ร้อยละ 39.5 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 22 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 20.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 15.25 ไม่เห็นด้วย และ

ร้อยละ 2.75 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า
 อาชญากรรมที่กระทำโดยผู้มีอิทธิพล ในระดับปานกลาง

8. อาชญากรรมที่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม กลุ่มประชากร ร้อยละ 44.3 เห็นด้วย
 รองลงมา ร้อยละ 20.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 19 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14.25 ไม่เห็นด้วย และ
 ร้อยละ 2.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็น
 ว่าอาชญากรรมที่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 ทักษะต่อผลกระทบขององค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล
ของจังหวัดภูเก็ตที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของกลุ่มประชากร
 จำแนกตาม ผลกระทบของอาชญากรรม

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
1. ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจ	34.75 (139)	40.5 (162)	9.75 (39)	13.75 (55)	1.25 (5)	3.94	1.05	มาก
2. ทำให้รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง	30.5 (122)	46.5 (186)	12 (48)	9.25 (37)	1.75 (7)	3.95	.976	มาก
3. ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	29.75 (119)	44 (176)	14.5 (58)	9.75 (39)	2 (8)	3.90	1.00	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
4. ทำให้ภาพ ลักษณ์ของประเทศ ด้านการท่องเที่ยว ตกต่ำลง	27 (108)	48 (192)	13.3 (53)	9.75 (39)	2 (8)	4.32	.906	มาก
5. ทำให้นักท่องเที่ยว เข้ามาท่องเที่ยว ลดน้อยลง	25 (100)	42.3 (169)	16.5 (79)	14.25 (69)	2 (9)	3.74	1.04	มาก
6. ผู้ประกอบธุรกิจ มักใช้วิธีที่ผิด กฎหมายเข้าช่วย เช่น การติดสินบน เจ้าหน้าที่	23 (92)	45 (180)	17.8 (71)	12.5 (50)	1.75 (7)	3.75	1.00	มาก
7. ทำให้ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมเสียหาย	22.25 (89)	46.3 (185)	17.8 (71)	11 (44)	2.75 (11)	3.74	1.01	มาก
8. ผู้ประกอบธุรกิจ ไม่กล้าแข่งขันทาง ธุรกิจเนื่องจากเกรง ผู้มีอิทธิพล	21.25 (85)	40.3 (161)	21.3 (5)	16 (64)	1.25 (5)	3.64	1.02	ปาน กลาง
9. ทำให้นักท่องเที่ยว ไม่กล้าจับจ่าย ใช้สอย	19.25 (77)	41.5 (166)	19.8 (79)	17.25 (69)	2.25 (9)	3.58	1.05	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.9 การศึกษาเกี่ยวกับ ทักษะต่อผลกระทบขององค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตที่มีผลต่อ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กลุ่มประชากร พบว่า

1. ทำให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจ กลุ่มประชากร ร้อยละ 40.5 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 34.75 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 13.75 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 9.75 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 1.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 แสดงว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตทำให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจในระดับมาก

2. ทำให้รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง กลุ่มประชากร ร้อยละ 46.5 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 30.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 12 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 9.25 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 1.75 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตทำให้รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลงในระดับมาก

3. ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน กลุ่มประชากร ร้อยละ 44 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 29.75 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14.5 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 9.75 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในระดับมาก

4. ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านการท่องเที่ยวตกต่ำลง กลุ่มประชากร ร้อยละ 48 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 27 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 13.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 9.75 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านการท่องเที่ยวตกต่ำลงในระดับมาก

5. ทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวลดน้อยลง กลุ่มประชากร ร้อยละ 42.3 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 16.5 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 14.25 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวลดน้อยลงในระดับมาก

6. ผู้ประกอบการมักใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเข้าช่วย เช่น การติดสินบนเจ้าหน้าที่ กลุ่มประชากร ร้อยละ 45 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 23 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 17.8 ไม่แน่ใจ

ร้อยละ 12.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 1.75 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตผู้ประกอบธุรกิจมักใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเข้าช่วย ในระดับมาก

7. ทำให้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเสื่อมเสียหาย กลุ่มประชากร ร้อยละ 46.3 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 22.25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 17.8 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 11 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 2.75 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตทำให้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเสื่อมเสียหายในระดับมาก

8. ผู้ประกอบธุรกิจไม่กล้าแข่งขันทางธุรกิจเนื่องจากเกรงผู้มีอิทธิพล กลุ่มประชากร ร้อยละ 40.3 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 21.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 21.25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 16 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 1.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตผู้ประกอบธุรกิจไม่กล้าแข่งขันทางธุรกิจเนื่องจากเกรงผู้มีอิทธิพล ในระดับปานกลาง

9. ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าใช้จ่ายให้สอย กลุ่มประชากร ร้อยละ 41.5 เห็นด้วย รองลงมา ร้อยละ 19.8 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 19.25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 17.25 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 2.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าใช้จ่ายให้สอย ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 แนวทางในการแก้ไขปัญหองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

ตารางที่ 4.10

จำนวน รั้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร
จำแนกตาม แนวทางในการแก้ไขปัญหองค์กรอาชญากรรม
และผู้มีอิทธิพล

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
1. เพิ่มจำนวนเจ้า หน้าที่ในการปฏิบัติ งานให้เพียงพอ	52.75 (211)	35.5 (142)	4.5 (18)	6 (24)	1.25 (5)	4.32	.906	มาก
2. มีการกวาดล้าง อย่างจริงจังและ สม่ำเสมอ	38.5 (154)	44.8 (179)	11 (44)	4.5 (18)	1.25 (5)	4.15	.876	มาก
3. จัดอบรมเพิ่ม ประสิทธิภาพแก่เจ้า หน้าที่เกี่ยวข้อง	37.5 (150)	46.3 (185)	8.25 (33)	6.75 (27)	1.25 (5)	4.12	.910	มาก
4. มีหน่วยงาน เฉพาะที่คอยให้ ความช่วยเหลือ อย่างชัดเจนและ สามารถดำเนินการ ได้อย่างรวดเร็ว	36 (144)	45.5 (182)	10.5 (42)	7 (28)	1 (4)	4.09	.911	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
3. จัดอบรมเพิ่ม ประสิทธิภาพแก่เจ้า หน้าที่เกี่ยวข้อง	37.5 (150)	46.3 (185)	8.25 (33)	6.75 (27)	1.25 (5)	4.12	.910	มาก
4. มีหน่วยงาน เฉพาะที่คอยให้ ความช่วยเหลือ อย่างเหลืออย่าง ชัดเจนและสามารถ ดำเนินการได้อย่าง รวดเร็ว	36 (144)	45.5 (182)	10.5 (42)	7 (28)	1 (4)	4.09	.911	มาก
5. มีการประชา สัมพันธ์ข่าวสาร เกี่ยวกับรูปแบบ ของอาชญากรรม เพื่อเป็นการแจ้ง เตือนกับทุกฝ่าย	35.75 (143)	48.3 (193)	8.75 (35)	6.25 (25)	1 (4)	4.12	.880	มาก
6. เพิ่มมาตรการ การลงโทษที่เหมาะสม ต่อการกระทำ ผิด	35.5 (142)	46 (184)	12 (48)	5.8 (23)	0.75 (3)	4.10	.875	มาก
7. จัดสรรอุปกรณ์ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้เพียงพอ	34.5 (138)	46.3 (185)	14.3 (57)	4.5 (18)	0.5 (2)	4.10	.839	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
8. มีการจัดระเบียบ ของการประกอบ ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว โดยภาครัฐ	34.5 (138)	47.5 (190)	9.75 (39)	6.25 (25)	2 (8)	4.06	.933	มาก
9. รณรงค์สร้าง ความความร่วมมือ ระหว่างผู้ประกอบการ	32.25 (129)	48.5 (194)	14 (56)	4.5 (18)	0.75 (3)	4.07	.841	มาก

จากตารางที่ 4.10 การศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาองค์การอาชญากรรม และผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ต กลุ่มประชากร พบว่า

1. เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ กลุ่มประชากร ร้อยละ 52.75 เห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาร้อยละ 35.5 เห็นด้วย ร้อยละ 6 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 4.5 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 1.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอในระดับมาก

2. มีการกวาดล้างอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ กลุ่มประชากร ร้อยละ 44.8 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 38.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 11 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 1.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการกวาดล้างอย่างจริงจังและสม่ำเสมอในระดับมาก

3. จัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกลุ่มประชากร ร้อยละ 46.5 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 37.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 8.25 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.75 ไม่เห็น

ด้วย และร้อยละ 1.25 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องในระดับมาก

4. มีหน่วยงานเฉพาะที่คอยให้ความช่วยเหลืออย่างเหลืออย่างชัดเจน และสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว กลุ่มประชากร ร้อยละ 45.5 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 36 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 10.5 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 7 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีหน่วยงานเฉพาะที่คอยให้ความช่วยเหลืออย่างเหลืออย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วในระดับมาก

5. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบของอาชญากรรมเพื่อเป็นการแจ้งเตือนกับทุกฝ่าย กลุ่มประชากร ร้อยละ 48.3 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 35.75เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 8.75 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.25 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 1 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบของอาชญากรรมเพื่อเป็นการแจ้งเตือนกับทุกฝ่ายในระดับมาก

6. เพิ่มมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำผิด กลุ่มประชากร ร้อยละ 46 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 35.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 12 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 5.8 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.75 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรเพิ่มมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำผิดในระดับมาก

7. จัดสรรอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอกลุ่มประชากร ร้อยละ 46.3 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 34.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดสรรอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอในระดับมาก

8. มีการจัดระเบียบของการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ กลุ่มประชากร ร้อยละ 47.5 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 34.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 9.75 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 6.25 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีการจัดระเบียบของการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวโดยภาครัฐในระดับมาก

9. ทรนรงค์สร้างมีความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ กลุ่มประชากร ร้อยละ 48.5 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 32.25 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 14 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 4.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 0.75 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07แสดงว่ากลุ่มประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า ควรทรนรงค์สร้างมีความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการในระดับมาก

ผลการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ ได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 4 คน โดยผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต คัดเลือกจากผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยติดต่อขออนุญาตเข้าทำการสัมภาษณ์ โดยมีหนังสือขอเข้าทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูลจากโครงการการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีประเด็นหลักในการสัมภาษณ์ คือ

1. ประสบการณ์ทำงานในจังหวัดภูเก็ตของผู้ให้สัมภาษณ์
2. ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล
3. สภาพความเป็นจริงของปัญหา
4. แนวโน้มของปัญหาองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล
5. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ให้สัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ มีดังต่อไปนี้

1. คุณนภัสสร คำชาย

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4 (ภูเก็ต กระบี่ พังงา)

ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดภูเก็ต และทำงานทางด้านการท่องเที่ยวอยู่ในจังหวัดภูเก็ตมาเป็นเวลาประมาณ 10 ปี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4 มีหน้าที่ดูแลด้านการท่องเที่ยวใน 3 จังหวัดคือ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา มีประสบการณ์รับรู้รับทราบเกี่ยวกับปัญหาองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลเป็นอย่างดี โดยผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลว่า ในจังหวัดภูเก็ตมีกลุ่มของผู้มีอิทธิพลจริง โดยมีทั้งกลุ่มผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นและกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่มาจากต่างถิ่น ซึ่งได้มีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นในจังหวัดภูเก็ต ในกลุ่มนี้มีเจ้าหน้าที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย โดยผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลว่าผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในจังหวัดภูเก็ต ทั้งคนในพื้นที่และคนต่างพื้นที่ทุกองค์กร ข้าราชการ เอกชน ส่วนใหญ่อยู่ในภาครัฐ ความรุนแรงของปัญหาในเรื่องที่ศึกษาไม่ถึงขั้นรุนแรง ซึ่งปัญหาที่พบในภาคเอกชน คือ การเก็บผลประโยชน์ มีการกินหัวคิวกันเป็นทอด ๆ มีการครอบครองพื้นที่เพื่อดำเนินธุรกิจเฉพาะกลุ่มของตนเอง ซึ่งอาจมีเจ้าหน้าที่ให้การสนับสนุนหรือเอื้อโอกาสให้กระทำเช่นนั้นได้ ตัวอย่างที่พบเห็นและเป็นปัญหาบ่อยครั้ง คือ ธุรกิจรถรับส่งนักท่องเที่ยวจากสนามบินเมื่อรับนักท่องเที่ยวแล้วไม่ไปส่งยังโรงแรมที่นักท่องเที่ยว

ต้องการเข้าพัก แต่กลับไปส่งยังจุดเปลี่ยนรถแล้ว ณ จุดดังกล่าวจะมีการพูดจาหวานล่อม ชักชวนนักท่องเที่ยวโดยให้ข้อมูลที่ผิด ๆ เกี่ยวกับโรงแรมที่นักท่องเที่ยวต้องการเข้าพัก เช่น โรงแรมปิดหรือโรงแรมซ่อมแซมไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ให้เปลี่ยนเป็นโรงแรมที่ตนนำเสนอ หากนักท่องเที่ยวไม่คล้อยตามหรือหลงเชื่อกับคำชักชวนเหล่านั้นก็จะทิ้งนักท่องเที่ยว โดยไม่ไปส่งให้ถึงที่พักตามที่ได้จองไว้ ทำให้นักท่องเที่ยวต้องเดินทางไปยังที่พักเอง ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เคยเป็นวิทยากร และพยายามพูดประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดจิตสำนึกในหน้าที่ของทุกฝ่าย แนวโน้มของปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ทัศนะว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากภาวะคนตกงานจากเหตุการณ์ธรณีวิบัติ และการเพิ่มขึ้นของประชากรในจังหวัดภูเก็ตเอง ซึ่งควรหาวิธีการแก้ไขหรือป้องกันไม่ให้ภาพลักษณ์ด้านความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมองเห็นว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความปลอดภัย ส่วนในเรื่องปัญหาจากภัยธรรมชาตินั้นเป็นเรื่องที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจรองลงไป และผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อเสนอแนะในการป้องกันปัญหาไว้ คือ ให้ทุกฝ่ายให้ร่วมมือกันในการป้องกันเหตุ และควรมีการฝึกอบรมสถานการณ์หรือเหตุการณ์ร้ายแรงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นไว้เป็นประจำ เมื่อเกิดเหตุขึ้นจะทำให้เกิดความสูญเสียน้อยที่สุด

2. คุณสุทิน อุทัยธำรง

ตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ที่ทำงานอยู่ในด้านฝ่ายการปกครองของจังหวัดภูเก็ตเป็นระยะเวลาเนิ่นนานเนื่องจากเคยเป็นนายอำเภอมาก่อน และปัจจุบันได้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีหน้าที่ดูแลสนับสนุนในเรื่องความมั่นคงและรักษาความปลอดภัยของจังหวัดภูเก็ต ผู้ให้สัมภาษณ์รับว่ามีปัญหาเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลเกิดขึ้นในทุก ๆ ประเภทตั้งแต่อาชญากรรมเล็กน้อย ไปจนถึงอาชญากรรมที่มีความรุนแรง ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาพรวม จากประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ที่พบคือเกี่ยวกับการหลอกลวงต้มตุ๋นนักท่องเที่ยว โดยการจัดนำนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต เมื่อมาถึงแล้วก็จะต้มตุ๋นนักท่องเที่ยวเหล่านั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้ามาเที่ยวอีก ในด้านฝั่งเมืองของจังหวัดภูเก็ตมีปัญหาการขายตัวของหมู่บ้านจัดสรรและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของพวกที่อยู่นอกระบบ ซึ่งไม่อาจควบคุมดูแลได้ทั่วถึงและผู้ให้สัมภาษณ์ได้เล่าประสบการณ์ของเพื่อนชาวต่างชาติให้ฟัง เนื่องจากเพื่อนผู้ให้สัมภาษณ์ถูกกลุ่มโจรมขู่เรียกเงินขณะที่ขับซีรตจักรยานยนต์แล้วติดไฟแดงอยู่ในเวลากลางคืนแต่เพื่อนของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นชาวต่างชาติมีรูปร่างใหญ่กว่ากลุ่มคนร้ายและเคยเป็นทหารมาก่อน จึงสามารถป้องกันตัวเองได้

และสู้กับกลุ่มคนร้ายจนได้รับบาดเจ็บหลบหนีไป หากเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่าอาจต้องตกเป็นเหยื่อของ คนร้าย ผู้ให้สัมภาษณ์มีมุมมองว่าปัญหาเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลมีมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันอาชญากรรม โดยมีการจัดอบรมตำรวจบ้าน จากอาสาสมัคร จำนวน 90 คน มีการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว มีอาสาสมัครช่วยชีวิต ชายฝั่ง คอยดูแลตามชายหาดที่ 11 ชายหาดของจังหวัดภูเก็ต และจากปัญหาในเรื่องภัยธรรมชาติ ในกรณีธรณีพิบัติ ซึ่งจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบในเรื่องนี้ องค์การบริหารส่วน จังหวัดภูเก็ตได้ฟื้นฟูทัศนียภาพให้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็วที่สุด เนื่องจากอาจก่อให้เกิดปัญหา ด้านความปลอดภัยขึ้นมาได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันไว้คือ ให้ เพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนความสงบสุข ของประชาชนในจังหวัดภูเก็ตให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม

3. พันตำรวจเอกก่อเกียรติ วงศ์วรชาติ

ตำแหน่ง รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต ฝ่ายป้องกันปราบปราม

ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตมาเป็นระยะเวลาประมาณ 5 ปี ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์เป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบงานด้านการปราบปราม อาชญากรรมโดยตรง มีประสบการณ์เกี่ยวกับปัญหาในเรื่องขององค์กรอาชญากรรมและผู้มี อิทธิพลมาโดยตลอด มีทัศนะว่าองค์กรอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตนั้นไม่ได้เกิดมีขึ้น อย่างเป็นรูปธรรมหรือในลักษณะขององค์กรถาวร มีเพียงคนร้ายที่ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน แต่จะ ไม่มีในรูปแบบที่กระทำความผิดถึงขั้นเป็นองค์กรอาชญากรรม แต่ในส่วนของผู้มีอิทธิพลมีให้ พบเห็นได้บ้าง เมื่อปี พ.ศ.2546 รัฐบาลได้กำหนดฐานความผิดที่จัดกลุ่มของผู้มีอิทธิพล ที่ขึ้นบัญชี ไว้มีประมาณ 60 คน ในเรื่องของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตไม่อยู่ในระดับที่รุนแรง จาก จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต ประมาณ 3 ล้านคนต่อปี มีความเชื่อมั่นใน เรื่องของความปลอดภัยเป็นอันดับหนึ่ง ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ให้ ชาวสารในเรื่องอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลหากให้ความสนใจมากเกินไปจะทำให้เป็นเรื่องที่น่า กลัว หากจะนำเสนอข่าวตามข้อเท็จจริงในขอบเขตที่เหมาะสมก็จะทำให้เกิดความอุ่นใจต่อนัก ท่องเที่ยวและประชาชน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เจ้าหน้าที่บ้านเมือง หน่วยงานต่าง ๆ พยายามร่วมมือ กันแก้ไขปัญหามาอยู่ในทุก ๆ วิถีทาง แต่ปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากจำนวนเจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับอัตราโทษที่ผู้กระทำความผิดได้รับ บางครั้งไม่อาจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้กระทำ ผิดได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เสนอวิธีการแก้ไขปัญหามาไว้ คือ ควรมีการจัดทำสารบบข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

กับอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล ตลอดจนพื้นที่ที่มีปัญหาหนัก และบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง อีกทั้งควรเพิ่มงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการอย่างพอเพียง

4. พันตำรวจเอก ธีระพล ทิพย์เจริญ

ตำแหน่ง ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอกระทุ่ม อำเภอกะทุ่ม จังหวัดอุตรดิตถ์
 ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่บริเวณอำเภอกระทุ่ม จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งหาตปาดตองเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อที่สุดของจังหวัดอุตรดิตถ์อยู่ในอำเภอกระทุ่มแห่งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ทำงานสัมผัสกับปัญหาอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลมาโดยตลอด ให้ทัศนะเกี่ยวกับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในจังหวัดอุตรดิตถ์ไว้ว่า อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดอุตรดิตถ์ส่วนใหญ่เป็นธรรมดา ซึ่งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุดได้แก่อาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดขึ้นได้แก่ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆาตกรรมในลำดับรองลงไปคืออาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย เช่น การทำร้ายร่างกาย พบว่าในพื้นที่ของหาตปาดตองมีสถานบริการอยู่หลายแห่ง ซึ่งเปิดในเวลากลางคืน ผู้คนโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวออกมาเที่ยวทำให้เกิดคดีเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายกันเป็นส่วนมาก แต่คดีอุกฉกรรจ์พบได้น้อย มีไม่เกิน 10 คดีต่อปี เรื่องของผู้มีอิทธิพลในจังหวัดอุตรดิตถ์ซึ่งมีการดำเนินการอยู่นโยบายของรัฐบาลเป็นพวก เก็บค่าคุ้มครองจากรถจักรยานยนต์รับจ้างหรือสถานประกอบการต่างๆ การค้ายาเสพติด การฮั้วประมูล เมื่อผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินที่ไม่สมควรให้ไปกับคนที่มาคุ้มครองต้นทุนการผลิตย่อมจะเพิ่มขึ้น การบริการหรือการขายสินค้าต่างๆต้องบวกเพิ่มกับสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันผู้มีอิทธิพลเหล่านี้จะเรียกเก็บจากสถานประกอบการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายทั้งหมดหรือไม่ถูกต้องแต่บางส่วน ซึ่งบางครั้งผู้มีอิทธิพลจะเป็นผู้ดำเนินการประกอบกิจการเสียเอง โดยมีทั้งส่วนที่ทำถูกต้องตามกฎหมายและมีส่วนที่ผิดกฎหมาย อีกทั้งยังทำไม่ถูกต้องตามศีลธรรมอีกด้วย เช่นการจัดแสดงโชว์ลามก เปิดบ่อนการพนัน ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีผลกระทบกับการท่องเที่ยว โดยจะมีผู้มีอิทธิพลที่เป็นชาวต่างชาติด้วยตนเอง คือผู้ที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยนานแล้วจะเปิดธุรกิจในลักษณะของการให้บริการหรือเป็นศูนย์รวมของชาวต่างชาติที่เป็นชาติเดียวกันซึ่งต่อไปจะพัฒนากลายเป็นผู้มีอิทธิพลโดยปริยาย ซึ่งตอนแรกอาจดำเนินการเพียงให้บริการ ให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ จากนั้นจะมีธุรกิจอย่างอื่นเสริมเข้ามา รวมไปถึงจนถึงการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ การให้ความคุ้มครองกับคนชาติเดียวกันที่ทำผิดจากประเทศอื่นหลบหนีเข้ามาอยู่ในพื้นที่ ซึ่งในเขตของจังหวัดอุตรดิตถ์ยังไม่ถึงขั้นรุนแรง ตำรวจสามารถควบคุมได้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆณรงค์ช่วยกันกดดันไม่ให้เกิดปัญหาอาชญากรรมขึ้นได้ หากมีขึ้นจะเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วนจึงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันไม่มีความรุนแรง และผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาคือ ให้ทุกฝ่ายให้

ความสนใจโดยดำเนินการอย่างจริงจัง ทั้งภาพรวมโดยรัฐบาลจะต้องเป็นหลักในการพัฒนาแก้ไข ปัญหาที่มีอยู่และป้องกันปัญหาที่จะเกิดตามมาเป็นวิธีที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในภาพรวมเป็นอย่างดี

อภิปรายผลการศึกษา

ปัญหาขององค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยใน สังคม ทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวหวาดผวาและเกรงอิทธิพล อาชญากรที่มีองค์กร อาชญากรรมหนุนหลัง บุคคลซึ่งตกเป็นเหยื่อขององค์กรอาชญากรรมอาจเสียสภาพที่เป็น ประโยชน์ต่อสังคม แต่ตกเป็นภาระแก่สังคมที่ต้องดูแลรักษาเยียวยา เจ้าหน้าที่ในกระบวนการ ยุติธรรมต้องทำงานหนัก และการควบคุมสังคมโดยกฎหมายไม่ได้ผลเท่าที่ควรจะเป็น เมื่อการ ทำงานไม่ได้ผล เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายมักจะท้อแท้กับการต่อสู้กับปัญหาองค์กร อาชญากรรม ทำให้ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้อยลง จึงทำให้ประชาชนไม่เชื่อถือศรัทธา ในกระบวนการยุติธรรมและไม่ให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะกลัวภัยมีอันตราย เกิดจากองค์กรอาชญากรรม กลุ่มผู้มีอิทธิพลซึ่งเป็นขบวนการที่ผิดกฎหมายหรืออยู่นอกเหนือ กฎหมาย ที่มีการดำเนินการเป็นเครือข่าย ประกอบด้วยตัวการหรือ แกนนำ กองกำลังหรือเครื่อง มือเช่นมือปืนรับจ้าง นักเลงหัวไม้ แแนวร่วมหรือผู้สนับสนุน เช่น ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ นักการเมือง ซึ่งจะมีพฤติกรรมที่สำคัญ เช่น แก๊งค์ผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แก๊งค์ผู้มีอิทธิพลในการ ยั่วประมุขและขัดขวางการเสนอ การแข่งขันราคาในการประมูลงานของทางราชการ แก๊งค์ผู้มีอิทธิ พลเรียกรับผลประโยชน์จากคิวดรถจักรยานยนต์ และรถรับจ้างผิดกฎหมายอันเป็นส่วนที่ทำให้ ประชาชนไม่เชื่อถือศรัทธาแล้ว กระบวนการยุติธรรมไทยยังมีปัญหาเรื่องการร่วมมือและรวมกำลัง ของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งภาคเอกชน เพื่อปราบปรามองค์กร อาชญากรรมไม่สามารถทำได้มีประสิทธิภาพ จากเหตุการณ์และประวัติศาสตร์ในอดีตชี้ให้เห็นว่าหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งกระบวนการติดอยู่กับความยึดถือโครงสร้างเชิงอำนาจ ไม่ร่วมมือกันเท่าที่ควร มีการทำงานแบบแยกส่วนและไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันและหวงอำนาจ หน้าที่ ไม่อยากให้หน่วยงานอื่นทั้งที่เป็นส่วนของภาครัฐด้วยกันและภาคเอกชนเข้ามาก้าวก้าว และไม่ชอบการทำงานร่วมกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นในลักษณะเป็นทีม ซึ่งเป็นผลมาจากการ พัฒนาในลักษณะที่การแย่งอำนาจกันจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

ปรากฏการณ์จากปัญหาที่ทำการศึกษาล้วนพบว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดของการท่องเที่ยว โดยผู้ที่ไม่มีภูมิลำเนาถิ่นฐานอยู่ในจังหวัดภูเก็ตแล้วเมื่อเดินทางไปยังจังหวัดภูเก็ตจะมีวัตถุประสงค์เพื่อสิ่งเดียวคือต้องการไปท่องเที่ยวธรรมชาติอันสวยงาม และชมทัศนียภาพอันน่าประทับใจของสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆดังสมญานามที่ว่า ไข่มุกอันดามัน การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะการท่องเที่ยวนำเงินตราเข้ามาสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมากทำให้ดุลการค้าของประเทศไทยได้เปรียบชาติอื่น ซึ่งการท่องเที่ยวเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาให้นักท่องเที่ยวได้ชมซึ่งหากรักษาไว้เป็นอย่างดี และทำการบำรุงรักษาให้คงสภาพมากที่สุดแล้วย่อมเป็นอุตสาหกรรมที่ทรงคุณค่าเป็นอย่างยิ่งต่อประเทศไทย

จากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตและผู้ประกอบการซึ่งดำเนินกิจการอยู่ในจังหวัดภูเก็ต โดยกลุ่มที่เป็นเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ตำรวจท่องเที่ยว, ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง, ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต, องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตและข้าราชการฝ่ายปกครองจังหวัดภูเก็ต และกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการประกอบด้วย ผู้ที่ดำเนินธุรกิจร้านอาหาร, ธุรกิจขายของที่ระลึกและสินค้า, ธุรกิจนำเที่ยว, ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้อยู่ในช่วงระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีอายุการทำงานที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต 6-10 ปี

ในการศึกษาถึงทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องกับต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล ในครั้งนี้ผลการศึกษาบ่งบอกว่าอาชญากรรมที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในจังหวัดภูเก็ตเป็นปัญหาที่พบได้ในทุกรูปแบบของอาชญากรรม ซึ่งส่วนใหญ่อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมักมีลักษณะเป็นกลุ่มแก๊งค์และมีผู้มีอิทธิพลคอยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน โดยประกอบด้วย อาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การลักทรัพย์, ชิงทรัพย์, ทำให้เสียทรัพย์ และชิงทรัพย์ ตามลำดับ รองลงมาเป็นอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย, การข่มขืนกระทำชำเรา, พยายามฆ่า และฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาตามลำดับ และอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ได้แก่ การพนันทั่วไปรวมทั้งสลากกินรวบ, ยาเสพติด, การค้าประเวณี, การโจรกรรมรถจักรยานยนต์, เกี้ยววาทูรับและอาวุธสงคราม, การขโมย, การยักยอก, การทำลายสิ่งแวดล้อม และการมีและเผยแพร่วัตถุลามก เป็นต้น

ในทัศนะของประชากรที่ทำการศึกษา พบว่า องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตส่งผล ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจ, ทำให้

รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง, ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน, ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านการท่องเที่ยวตกต่ำลง, ทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวลดน้อยลง, ผู้ประกอบธุรกิจมักใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเข้าช่วยในการเอื้อประโยชน์ให้ธุรกิจของตัวเองดำเนินต่อไปได้, ทำให้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเสียหาย, ผู้ประกอบธุรกิจไม่กล้าแข่งขันทางธุรกิจเนื่องจากเกรงผู้มีอิทธิพล, ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าใช้จ่ายให้สอย

ซึ่งกลุ่มประชากรมีทัศนคติในทางที่เห็นด้วยกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล คือ ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ, ให้มีการกวาดล้างอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ, จัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง, มีหน่วยงานเฉพาะที่คอยให้ความช่วยเหลืออย่างเหลืออย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว, ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบของอาชญากรรมเพื่อเป็นการแจ้งเตือนกับทุกฝ่าย, ควรเพิ่มมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำผิด, จัดสรรอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอกลุ่มประชากร, ให้มีการจัดระเบียบของการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ และมีการรณรงค์สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันเองและกับภาครัฐ

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญมากต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่นำรายได้จากต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ของประเทศมาเป็นจุดดึงดูดเงินตราจากนักท่องเที่ยวและนักลงทุนเพื่อให้เข้ามาท่องเที่ยวและประกอบกิจการภายในประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้มีการมองเห็นปัญหาและมีการวางแผนในการส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านการท่องเที่ยวมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้ว และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบันได้มีการกำหนดให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ดังนั้นแล้วหากนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ ไม่มีความมั่นใจแล้วย่อมจะทำให้มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ผู้ศึกษาได้ทราบถึงปัญหาขององค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

การศึกษาทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบที่เกิดจากการกระทำขององค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น หากมองดูแล้วอาจเป็นเรื่องที่ไกลตัวสำหรับบุคคลทั่วไปที่ประกอบธุรกิจในด้านอื่น หากแต่ผลกระทบดังกล่าวนี้สิ่งที่เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในวงอันกว้าง ซึ่งเมื่อได้ศึกษาและทราบถึงทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วย่อมสามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งในข้อนี้จะได้อธิบายถึงส่วนต่างที่เกี่ยวข้องในปัญหาวิจัยซึ่งผู้ศึกษาได้วางแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ โดยศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว, แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม, อาชญากรรมองค์กร, ผู้มีอิทธิพล, สภาพปัญหาอาชญากรรมต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในจังหวัดภูเก็ต

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามประกอบด้วย คำถามที่เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน การศึกษาสูงสุด ความรู้ความเข้าใจต่อองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล ประสบการณ์ในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม

และผู้มีอิทธิพล ที่มีอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ, คำถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องผลกระทบต่ออันเกิดจากองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องสัมผัส ได้แก่ รูปแบบขององค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มี การเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันขององค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ความรุนแรงของปัญหาที่เกิดจากผลกระทบ ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่งผลอย่างไรต่ออาชีพในด้านที่ตนเองประกอบอยู่, คำถามเกี่ยวกับผลกระทบขององค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, คำถามเพื่อหาแนวทางแก้ไขซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม หรือผู้ให้ข้อมูลมองเห็นถึงความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยการแจกแจงและการจัดทำข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ประมวลผล เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าการกระจายน้ำหนักคำตอบและเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยวิธีพรรณนาการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยจะใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา โดยโปรแกรม SPSS ผู้ศึกษาได้เดินทางลงศึกษาในพื้นที่ โดยได้ทำการติดต่อเข้าพบขอสัมภาษณ์เก็บข้อมูลในลักษณะที่เป็นทางการ จากการติดต่อและยื่นหนังสือขอโครงการการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้ศึกษาได้ใช้การสัมภาษณ์ในรูปแบบที่เป็นการสนทนากันถึงปัญหาที่ทำการศึกษา ในลักษณะที่เป็นกันเองทั้งยังขอความคิดเห็นและมุมมอง พร้อมทั้งความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาที่ทำการศึกษาด้วย

จากทัศนคติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเชิงสำรวจโดยจัดทำแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มประชากรตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตและผู้ประกอบการซึ่งดำเนินกิจการอยู่ในจังหวัดภูเก็ต โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นเจ้าหน้าที่ จำนวน 200 คน และผู้ประกอบการจำนวน 200 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมารวมทั้งหมด จำนวน 400 ชุด

จากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตและผู้ประกอบการซึ่งดำเนินกิจการอยู่ในจังหวัดภูเก็ต โดยกลุ่มที่เป็นเจ้าหน้าที่ประกอบด้วย ตำรวจท่องเที่ยว, ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง, ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต, องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ตและข้าราชการฝ่ายปกครองจังหวัดภูเก็ต และกลุ่มที่เป็นผู้ประกอบการประกอบด้วย ผู้ที่ดำเนินธุรกิจร้านอาหาร, ธุรกิจขายของที่ระลึกและสินค้า, ธุรกิจนำเที่ยว, ธุรกิจโรงแรมและธุรกิจการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งกลุ่มประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มี

อายุระหว่าง 31-40 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้อยู่ในช่วงระหว่าง 10,001-15,000 บาท มีอายุการทำงานที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต 6-10 ปี

ในการศึกษาถึงทัศนคติของผู้เกี่ยวข้องกับต่อสภาพปัญหาอาชญากรรมและผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล ในครั้งนี้ผลการศึกษาระบุบอกว่าอาชญากรรมที่เกิดจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลในจังหวัดภูเก็ตเป็นปัญหาที่พบได้ในทุกรูปแบบของอาชญากรรม ซึ่งส่วนใหญ่อาชญากรรมที่เกิดขึ้นมักมีลักษณะเป็นกลุ่มแก๊งค์และมีผู้มีอิทธิพลคอยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน โดยประกอบด้วย อาชญากรรมประทุษร้ายต่อทรัพย์ ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมากที่สุด ได้แก่ การลักทรัพย์, ชิงทรัพย์, ทำให้เสียทรัพย์ และชิงทรัพย์ ตามลำดับ รองลงมาเป็นอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย, การข่มขืนกระทำชำเรา, พยายามฆ่า และฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาตามลำดับ และอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ ได้แก่ การพนันทั่วไปรวมทั้งสลากกินรวบ, ยาเสพติด, การค้าประเวณี, การโจรกรรมรถจักรยานยนต์, เกี่ยวอาวุธปืนและอาวุธสงคราม, การฉ้อโกง, การยกยอก, การทำลายสิ่งแวดล้อม และการมีและเผยแพร่วัตถุลามก เป็นต้น

ในทัศนะของประชากรที่ทำการศึกษา พบว่า องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตส่งผล ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจ, ทำให้รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง, ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน, ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านการท่องเที่ยวตกต่ำลง, ทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวลดน้อยลง, ผู้ประกอบธุรกิจมักใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเข้าช่วยในการเอื้อประโยชน์ให้ธุรกิจของตัวเองดำเนินต่อไปได้, ทำให้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเสียหาย, ผู้ประกอบธุรกิจไม่กล้าแข่งขันทางธุรกิจเนื่องจากเกรงผู้มีอิทธิพล, ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าใช้จ่ายให้สอย

แนวทางในการแก้ไขปัญหามาตรการจากองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้น เจ้าหน้าที่มีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การกวดขันอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ เป็นวิธีการที่ควรนำมาดำเนินการมากที่สุด รองลงไปเป็นการเพิ่มมาตรการลงโทษแก่ผู้กระทำผิด การจัดสรรอุปกรณ์ให้เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องมีการประชาสัมพันธ์ถึงข่าวสารความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และจัดหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลช่วยเหลือประสานงานโดยตรง ส่วนการจัดฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรเป็นวิธีที่มีระดับที่ต่ำสุด

ทางด้านผู้ประกอบการมองว่าการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง รองลงไปเป็นการจัดอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน การรณรงค์สร้างความ

ร่วมมือ การกวาดล้างอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ การประชาสัมพันธ์ การจัดสรรเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ มีความสำคัญในระดับรองลงไป และน้อยที่สุดเป็นการจัดระเบียบของภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

1. สภาพปัญหาของอาชญากรรมองค์กรและผู้มีอิทธิพล เกิดจากมูลเหตุของปัญหาใน ลักษณะที่ใกล้เคียงกันคือเป็นการกระทำที่ต้องมีการพบปะติดต่อกันเพื่อขยายความมี อำนาจหรือขยายความรุนแรงของการประกอบอาชญากรรมให้มีความเสียหายมากและเป็นการ ยากในการติดตามมาลงโทษอีกทั้งกว่าจะทราบว่ามีกรกระทำผิดนั้นก็อาจจะแก้ไขปัญหาคายาก ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้จึงต้องมีการร่วมมือกันในหลายฝ่ายเพื่อช่วยประสานความร่วมมือ กันทั้งป้องกันปัญหาที่ยังไม่เกิดขึ้นและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นมาแล้ว ซึ่งการแก้ไขปัญหในเชิง บูรณาการเป็นวิธีการที่เหมาะสมวิธีหนึ่งสำหรับการแก้ไของค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล
2. ในการปราบปรามองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลนั้น ควรดำเนินการแก้ไขอย่าง จริงจัง ตามหลักดังนี้ ควรมีการระดมกำลังในทุก ๆ ด้าน เพื่อขจัดองค์กรอาชญากรรมและผู้มี อิทธิพลโดยให้ประชาชนตระหนักถึงความรุนแรง และมหันตภัยของปัญหากับบุคคลซึ่งกระทำ ความผิดและอยากต่อการปราบปรามให้หมดสิ้น
3. ควรมีการกำจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรอาชญากรรมหรือแก๊งค์ของผู้ มีอิทธิพล ที่เป็นปัญหาขัดขวางต่อการพัฒนาประเทศ โดยตัดวงจรไม่ให้คบค้าหรือมีวสัมพันธ์กับผู้ ที่ดำรงตนอยู่ด้วยการกระทำผิดกฎหมาย
4. กวาดล้างตัวการหรือแกนนำขององค์กรอาชญากรรมหรือแก๊งค์ผู้มีอิทธิพล ซึ่งมี รากฐานของอาชญากรรมอื่น ๆ ประกอบไปด้วย ชุมมือเป็นรับจ้าง นักเลงอันธพาลหัวไม้ โดย ตรวจสอบค้นหาตัวการที่แท้จริง ให้ยุติบทบาทและเลิกพฤติกรรมที่ทำผิดกฎหมายหรือบงการให้ผู อื่นทำผิดกฎหมาย
5. จังหวัดภูเก็ตเป็นหนึ่งในจังหวัดที่ประสบเหตุกรณีวิบัติ ซึ่งได้รับผลกระทบทางด้าน เศรษฐกิจเป็นอย่างมากทำให้มีผู้คนว่างงานจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และผู้มีครอบครัวได้รับความสูญเสียจากสินามิ หากสังคมไม่ให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหานี้แล้ว ย่อมจะทำให้ เกิดปัญหาทางด้านอาชญากรรมเป็นลูกโซ่ต่อมาจากเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ได้

6. สังคมไทยเป็นสังคมแห่งความเชื่อเพื่อเอื้ออาหาร ซึ่งกันและกันการนำเอาจุดเด่นของคนไทยในข้อนี้มาเป็นจุดส่งเสริมให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมองว่าทุกคนในสังคมเป็นเสมือนพี่น้องของตนเอง จะทำให้คนในสังคมไม่กระทำผิดต่อคนซึ่งเป็นเสมือนญาติของเราเองเช่นนั้น

7. สำหรับการศึกษาค้างต่อไป ผู้ศึกษาคควรมุ่งเน้นศึกษาในเชิงลึกในแต่ละองค์กรอาชญากรรมหรือผู้มีอิทธิพลแต่ละรายถึงขั้นตอนและวิธีดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมนั้น ๆ หรือผู้มีอิทธิพลรายนั้น

ภาคผนวก

ผนวก ก.

แบบสอบถาม
(สำหรับเจ้าหน้าที่)
เรื่อง

องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบกับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน เพียงช่องเดียว และเติมคำลงในช่องว่างที่

ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. หน่วยงานที่ท่านสังกัดในปัจจุบัน

- ตำรวจท่องเที่ยว
- ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
- ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
- องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต
- ข้าราชการฝ่ายปกครองจังหวัดภูเก็ต
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. เพศ

- ชาย
- หญิง

3. อายุ

- ต่ำกว่า 20 ปี
- 20-30 ปี
- 31-40 ปี
- 41-50 ปี
- สูงกว่า 50 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
- อนุปริญญา
- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท
- ปริญญาเอก

5. รายได้ต่อเดือน

- ต่ำกว่า 5,000 บาท
 5,000-10,000 บาท
 10,001-15,000 บาท
 15,001-20,000 บาท
 สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

6. ระยะเวลาที่ท่านปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดภูเก็ต

- 1-5 ปี
 6-10 ปี
 11-15 ปี
 16-20 ปี
 21 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ผลกระทบที่เกิดจากองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตมักเป็นลักษณะกลุ่มแก๊งค์ คือมีผู้ร่วมกระทำการตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป					
2. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่มักมีผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลัง					
3. ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดในจังหวัดภูเก็ตส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว					

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4.ปัญหาอาชญากรรมของจังหวัดภูเก็ตเหล่านี้มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว					
4.1.อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน เช่น หลอกหลวงต้มตุ๋น					
4.2. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกาย เช่น การทำร้ายร่างกาย					
4.3. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น การข่มขืนอนาจาร					
4.4. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น การลักลอบค้ายาเสพติด					
4.5. อาชญากรรมที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น การรับสินบน					
4.6.อาชญากรรมที่กระทำโดยผู้มีอิทธิพล เช่น การเรียกค่าคุ้มครอง					
4.7.อาชญากรรมที่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การลักลอบตัดไม้					
4.8.อาชญากรรมที่มุ่งหวังต่อการก่อการร้าย					

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการ

ท่องเที่ยว

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจ					
2. ทำให้รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง					
3. ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
4. ทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวลดน้อยลง					
5. ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าจับจ่ายใช้สอย					
6. ผู้ประกอบการธุรกิจไม่กล้าแข่งขันทางธุรกิจเนื่องจากเกรงผู้มีอิทธิพล					
7. ผู้ประกอบการธุรกิจมักใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเข้าช่วย เช่นการติดสินบนเจ้าหน้าที่					
8. ทำให้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเสียหาย					
9. ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านการท่องเที่ยวตกต่ำลง					

ส่วนที่ 4 แนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ					
2. จัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง					
3. เพิ่มมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำผิด					
4. รณรงค์สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ					
5. จัดสรรอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอ					
6. มีการกวาดล้างอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ					
7. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบของอาชญากรรมเพื่อเป็นการแจ้งเตือนกับทุกฝ่าย					
8. มีหน่วยงานเฉพาะที่คอยให้ความช่วยเหลืออย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว					
9. มีการจัดระเบียบของการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ					

ผนวก ข.

แบบสอบถาม
(สำหรับผู้ประกอบการ)
เรื่อง

องค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบบกับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ของผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน เพียงช่องเดียว และเติมคำลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ประเภทธุรกิจของท่าน

- ธุรกิจนำเที่ยว
- ธุรกิจโรงแรม
- ธุรกิจร้านอาหาร ภัตตาคาร สถานบริการ สถานที่ตากอากาศ
- ธุรกิจขายของที่ระลึกและสินค้า
- ธุรกิจการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. เพศ

- ชาย หญิง

3. อายุ

- ต่ำกว่า 20 ปี 20-30 ปี
- 31-40 ปี 41-50 ปี
- สูงกว่า 50 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน

- ประถมศึกษา มัธยมศึกษา
- อนุปริญญา ปริญญาตรี
- ปริญญาโท ปริญญาเอก

5. รายได้ต่อเดือน

- ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000-10,000 บาท
- 10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท
- สูงกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

6. ระยะเวลาที่ท่านประกอบธุรกิจนี้

- 1-5 ปี 6-10 ปี
- 11-15 ปี 16-20 ปี
- 21 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ผลกระทบที่เกิดจากองค์การอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัด ภูเก็ตมักเป็นลักษณะกลุ่มแก๊งค์ คือมีผู้ร่วมกระทำการตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป					
2. อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในจังหวัด ภูเก็ตส่วนใหญ่มักมีผู้มีอิทธิพลอยู่ เบื้องหลัง					
3. ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดใน จังหวัดภูเก็ตส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยว					

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. ปัญหาอาชญากรรมของจังหวัดภูเก็ตเหล่านี้มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว					
4.1. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน เช่น หลอกหลวงต้มตุ๋น					
4.2. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกาย เช่น การทำร้ายร่างกาย					
4.3. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น การข่มขืนอนาจาร					
4.4. อาชญากรรมประเภทที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น การลักลอบค้ายาเสพติด					
4.5. อาชญากรรมที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น การรับสินบน					
4.6. อาชญากรรมที่กระทำโดยผู้มีอิทธิพล เช่น การเรียกค่าคุ้มครอง					
4.7. อาชญากรรมที่ส่งผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การลักลอบตัดไม้					
4.8. อาชญากรรมที่มุ่งหวังต่อการก่อการร้าย					

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลของจังหวัดภูเก็ตที่มีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยวไม่กล้าลงทุนทางธุรกิจ					
2. ทำให้รายได้โดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวลดลง					
3. ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
4. ทำให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวลดน้อยลง					
5. ทำให้นักท่องเที่ยวไม่กล้าจับจ่ายใช้สอย					
6. ผู้ประกอบการธุรกิจไม่กล้าแข่งขันทางธุรกิจเนื่องจากเกรงผู้มีอิทธิพล					
7. ผู้ประกอบการธุรกิจมักใช้วิธีที่ผิดกฎหมายเข้าช่วย เช่นการติดสินบนเจ้าหน้าที่					
8. ทำให้ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมเสียหาย					
9. ทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านการท่องเที่ยวตกต่ำลง					

ส่วนที่ 4 แนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเภทของปัญหา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ					
2. จัดอบรมเพิ่มประสิทธิภาพแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง					
3. เพิ่มมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมต่อการกระทำผิด					
4. รณรงค์สร้างความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการ					
5. จัดสรรอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอ					
6. มีการกวาดล้างอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ					
7. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับรูปแบบของอาชญากรรมเพื่อเป็นการแจ้งเตือนกับทุกฝ่าย					
8. มีหน่วยงานเฉพาะที่คอยให้ความช่วยเหลืออย่างชัดเจนและสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว					
9. มีการจัดระเบียบของการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ					

ผนวก ค.

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์ และเก็บข้อมูล

ที่ ศธ 0516.16/604

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ท่าพระจันทร์ กทม. 10200

17 มีนาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์ และเก็บข้อมูล

เรียน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

ด้วย ร.ต.ท.ประยุทธ์ เรือนทองคำ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารงานยุติธรรม (MCJA) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการทำงานตำรวจจังหวัดภูเก็ต" ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการของนักศึกษา

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาได้เข้าสัมภาษณ์ ท่านและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ในวันที่ 21 มีนาคม 2548 โดยเวลาในการเข้าสัมภาษณ์นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อโดยตรง

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุภัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

โครงการปริญญาโทสาขาการบริหารงานยุติธรรม

โทร.623-5121 โทรสาร.623-5122

ที่ ศธ 0516.16/605

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ท่าพระจันทร์ กทม. 10200

17 มีนาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์ และเก็บข้อมูล

เรียน ประธานหอการค้าจังหวัดภูเก็ต

ด้วย ร.ต.ท.ประยุทธ์ เรือนทองคำ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารงานยุติธรรม (MCJA) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการทำงานเกี่ยวกับจังหวัดภูเก็ต" ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการของนักศึกษา

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาได้เข้าสัมภาษณ์ ท่านและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ในวันที่ 21 มีนาคม 2548 โดยเวลาในการเข้าสัมภาษณ์นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อโดยตรง

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

โครงการปริญญาโทสาขาการบริหารงานยุติธรรม

โทร.623-5121 โทรสาร.623-5122

ที่ ศธ 0516.16/608

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ท่าพระจันทร์ กทม. 10200

17 มีนาคม 2548

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเข้าสัมภาษณ์ และเก็บข้อมูล

เรียน ประธานองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ด้วย ร.ต.ท.ประยุทธ์ เรือนทองคำ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารงานยุติธรรม (MCJA) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “องค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพลที่มีผลกระทบต่อการทำงานตำรวจจังหวัดภูเก็ต” ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการของนักศึกษา

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาได้เข้าสัมภาษณ์ ท่านและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ในวันที่ 21 มีนาคม 2548 โดยเวลาในการเข้าสัมภาษณ์นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อโดยตรง

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณในความร่วมมือ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิติพัฒน์ นนทบุรีมะตุลย์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

โครงการปริญญาโทสาขาการบริหารงานยุติธรรม

โทร.623-5121 โทรสาร.623-5122

บรรณานุกรม

หนังสือและบทความในหนังสือ

ชยาภรณ์ ซีพุงโรจน์. อุปสงค์การท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., 2531.

ไชยเจริญ ทันตศิริ และ จิตติ ดิงศภิตย์. แนวคำบรรยายอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา.
กรุงเทพมหานคร: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2479.

พรชัย ชันดี และคณะ. ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท บุคเน็ท จำกัด, 2543.

วีระพงษ์ บุญโยภาส. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2544.

สุดสงวน สุธีสร. อาชญาวิทยาและงานสังคมสงเคราะห์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

อรัญ สุวรรณบุปผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

เอกสารอื่นๆ

นันทิ จิตสว่าง. "พฤติกรรมและการปฏิบัติต่ออาชญากรรมในองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล."
เอกสารนำเสนองานวิจัย, ม.ป.ท., 2547.

ประชัย เปี่ยมสมบุรณ์. "อาชญากรรมกับกระบวนการยุติธรรมปัญหา อุปสรรคและแนวทาง
ควบคุม." เอกสารประกอบการสัมมนา, ม.ป.ท., 2529.

รุ่งกานต์ วัชรปรีดา. "อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร."
สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

สนม อุไรรักษ์. "ผู้มีอิทธิพล ชนชั้นนำ และโครงสร้างอำนาจชุมชนอำเภอชายแดนภาคใต้."
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. "สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545-2549." สำนักงานรัฐมนตรี,
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี, 2544.

สัมภาษณ์

ก่อเกียรติ วงศ์วรชาติ. รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต, กองบังคับการตำรวจ
ภูธรจังหวัดภูเก็ต. สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2548.

ธีระพล ทิพย์เจริญ. ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอกระทุ่ม สถานีตำรวจภูธรอำเภอกระทุ่ม
จังหวัดภูเก็ต. สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2548.

นภัสสร คำชาย. รองผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4,
สัมภาษณ์,สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้เขต 4 จังหวัดภูเก็ต,
24 มีนาคม 2548.

สุทิน อุทัยอำรง, รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, สัมภาษณ์, สำนักงานองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต, 21 มีนาคม 2548.

Books

Hagan, Prank E. Introduction to Criminology Theries Methods and Criminal
Behavior. Chicago: Nelson-Hall, 1989.

Sanrager L.S., and Short. J.F. Toward a Sociology of Organizational Crime, Social Problem 25, 1977.

Sutherland, Edwin H., and Cressey. Principle of Criminology, 6 th ed. Philadelphia: Publising Co., 1968.

United Nation. The United Nations Convention Against Transnational Organized Crime, 2000.

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	ร้อยตำรวจโทประยุทธ์ เรือนทองคำ
วันเดือนปี เกิด	22 พฤษภาคม 2519
วุฒิการศึกษา	รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ตร.) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ